

Muutettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarvikeviranomaisen perustamisesta ja elintarvikkeiden turvallisuutta koskevista menettelyistä ⁽¹⁾

(2001/C 304 E/21)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(2001) 475 lopull. — 2000/0286(COD)

(Komission esittämä 8 päivänä elokuuta 2001 EY:n perustamissopimuksen 250 (2) artiklan nojalla)

⁽¹⁾ EYVL C 96 E, 27.3.2001, s. 247.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

Ei muutoksia

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37, 95 ja 133 artiklan sekä 152 artiklan 4 kohdan b alakohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽³⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Turvallisten ja terveellisten elintarvikkeiden vapaa liikkuvuus on sisämarkkinoiden olennainen osa, se myötävaikuttaa merkittävästi kansalaisten terveyteen ja hyvinvointiin sekä heidän sosiaalisiin ja taloudellisiin etuihinsa.

(2) Ihmisten elämän ja terveyden korkeatasoinen suojelu on varmistettava yhteisön politiikkojen täytäntöönpanossa.

(3) Elintarvikkeiden ja rehujen vapaa liikkuvuus yhteisössä voidaan saavuttaa ainoastaan, jos elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuutta koskevat vaatimukset eivät poikkea merkittävästi toisistaan eri jäsenvaltioissa.

⁽¹⁾ KOM(2000) 716 lopull. 8.11.2000.

⁽²⁾ EYVL C 155, 29.5.2001, s. 32.

⁽³⁾ 13.6.2001 – ei vielä julkaistu EYVL:ssä.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

- (4) Jäsenvaltioissa käytettävissä elintarvikkeisiin liittyvissä käsitteissä, periaatteissa ja menettelyissä on merkittäviä eroja. Kun jäsenvaltiot toteuttavat elintarvikkeita koskevia toimenpiteitä, nämä erot voivat haitata elintarvikkeiden vapaata liikkuvuutta, luoda epätasaisia kilpailuolosuhteita ja siten vaikuttaa suoraan sisämarkkinoiden toimintaan.
- (5) Sen vuoksi on tarpeen lähentää näitä jäsenvaltioissa käytettäviä elintarvikkeisiin liittyviä käsitteitä, periaatteita ja menettelyjä, jotta ne muodostavat yhteisen perustan elintarvikkeita koskeville toimenpiteille, joita toteutetaan jäsenvaltioissa ja yhteisön tasolla. On kuitenkin annettava riittävästi aikaa olemassa olevan lainsäädännön ristiriitaisten säännösten mukauttamiseksi sekä kansallisella että yhteisön tasolla ja huolehdittava siitä, että ennen tällaista mukauttamista asiaankuuluvaa lainsäädäntöä sovelletaan tässä asetuksessa vahvistetut periaatteet huomioon ottaen.
- (6) Vettä nautitaan muiden elintarvikkeiden tavoin, ja siten sillä on vaikutusta kuluttajan nauttimien aineiden, myös kemiallisten ja mikrobiologisten vierasaineiden ja eliöiden kokonaisaltistukseen. Koska ihmisten käyttöön tarkoitettua vettä kuitenkin säännellään jo neuvoston direktiiveillä 80/778/ETY ⁽¹⁾ ja 98/83/EY ⁽²⁾, riittää, että otetaan huomioon vesi, joka on otettu neuvoston direktiivin 98/83/EY 6 artiklan mukaisen vaatimustenmukaisuuden määrittelykohdan jälkeen.
- (7) Elintarvikelainsäädännössä on asianmukaista säätää rehuja koskevista vaatimuksista, myös siltä osin kuin kyse on elintarviketuotantoon käytettäville eläimille tarkoitetun rehun tuotannosta ja käytöstä. Tämä ei vaikuta samankaltaisiin vaatimuksiin, joita tähän mennessä on sovellettu ja joita sovelletaan tulevaisuudessa kaikkia eläimiä, myös lemmikkieläimiä, koskevassa rehulainsäädännössä.

MUUTETTU EHDOTUS

- (6) Vettä nautitaan suoraan tai epäsuorasti muiden elintarvikkeiden tavoin, ja siten sillä on vaikutusta kuluttajan nauttimien aineiden, myös kemiallisten ja mikrobiologisten vierasaineiden ja eliöiden kokonaisaltistukseen. Koska ihmisten käyttöön tarkoitettua vettä kuitenkin säännellään jo neuvoston direktiiveillä 80/778/ETY ⁽¹⁾ ja 98/83/EY ⁽²⁾, riittää, että otetaan huomioon vesi, joka on otettu neuvoston direktiivin 98/83/EY 6 artiklan mukaisen vaatimustenmukaisuuden määrittelykohdan jälkeen.

Ei muutoksia

- (8) Yhteisö on valinnut korkeatasoisen terveyden suojelun elintarvikelainsäädännön kehittämisen periaatteeksi, ja se soveltaa sitä ilman syrjintää elintarvikkeiden ja rehujen kauppaa sekä sisämarkkinoilla että kansainvälisesti.

- (9) On tarpeen varmistaa, että kuluttajat, muut asianosaiset ja kauppakumppanit luottavat elintarvikelainsäädäntöön liittyviin päätöksentekomenettelyihin, sen tieteelliseen perustaan sekä terveyttä ja muita etuja suojelevien elinten rakenteisiin ja riippumattomuuteen.

⁽¹⁾ EYVL L 229, 30.8.1980, s. 11.

⁽²⁾ EYVL L 330, 5.12.1998, s. 32.

⁽¹⁾ EYVL L 229, 30.8.1980, s. 11.

⁽²⁾ EYVL L 330, 5.12.1998, s. 32.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

- (9) Kokemus on osoittanut, että on tarpeen toteuttaa toimenpiteitä, joilla pyritään takaamaan, että markkinoille ei saateta elintarvikkeita, jotka eivät ole turvallisia, ja varmistamaan, että käytössä on järjestelmiä, joilla havaitaan elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvät ongelmat ja vastataan niihin sisämarkkinoiden toimivuuden varmistamiseksi ja ihmisten terveyden suojelemiseksi. Vastaaviin seikkoihin olisi paneuduttava myös rehujen turvallisuuden osalta.
- (10) Jotta elintarvikkeiden turvallisuuteen voitaisiin soveltaa riittävän laajaa ja yhtenäistä lähestymistapaa, elintarvikelainsäädäntö olisi määriteltävä laajasti siten, että se sisältää lukuisan joukon säännöksiä, joilla on välitön tai välillinen vaikutus elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuuteen, ja siihen sisältyy säännöksiä elintarvikkeiden kanssa kosketuksiin joutuvista materiaaleista, rehuista.
- (11) Elintarvikkeiden turvallisuuden varmistamiseksi on tarpeen käsitellä koko elintarvikeketjua yhtenäisenä, koska jokainen osatekijä voi vaikuttaa elintarvikkeiden turvallisuuteen.
- (12) Kokemus on osoittanut, että tästä syystä on tarpeen tarkastella elintarviketuotantoon käytettäville eläimille annettujen rehujen tuotantoa, valmistusta, ja jakelua, koska rehujen tahattomalla tai tarkoituksellisella saastuttamisella, sekoittamisella taikka niihin liittyvillä petollisilla tai muulla huonolla käytännöllä voi olla välitön tai välillinen vaikutus elintarvikkeiden turvallisuuteen.
- (13) Samasta syystä on alkutuotannossa tarpeen ottaa huomioon muut käytänteet ja sekä niiden mahdolliset vaikutukset elintarvikkeiden yleiseen turvallisuuteen.
- (14) Elintarvikkeita ja rehuja sääntelevien jäsenvaltioiden ja yhteisön toimenpiteiden olisi yleisesti perustuttava riskianalyysiin, paitsi jos tämä ei ole toimenpiteen olosuhteiden tai luonteen kannalta tarkoituksenmukaista. Tekemällä riskianalyysi ennen tällaisten toimenpiteiden toteuttamista pitäisi olla helpompaa välttää elintarvikkeiden vapaan liikkuvuuden perusteettomat esteet.

MUUTETTU EHDOTUS

- (10) Kokemus on osoittanut, että on tarpeen toteuttaa toimenpiteitä, joilla pyritään takaamaan, että markkinoille ei saateta elintarvikkeita, jotka eivät ole turvallisia, ja varmistamaan, että käytössä on järjestelmiä, joilla havaitaan elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvät ongelmat ja vastataan niihin sisämarkkinoiden toimivuuden varmistamiseksi ja ihmisten terveyden suojelemiseksi. Vastaaviin seikkoihin olisi paneuduttava myös rehujen turvallisuuden osalta.
- (11) Jotta elintarvikkeiden turvallisuuteen voitaisiin soveltaa riittävän laajaa ja yhtenäistä lähestymistapaa, elintarvikelainsäädäntö olisi määriteltävä laajasti siten, että se sisältää lukuisan joukon säännöksiä, joilla on välitön tai välillinen vaikutus elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuuteen, ja siihen sisältyy säännöksiä elintarvikkeiden kanssa kosketuksiin joutuvista materiaaleista, rehuista sekä muista maatalouden panoksista alkutuotannossa.
- (12) Elintarvikkeiden turvallisuuden varmistamiseksi on tarpeen käsitellä koko elintarvikeketjua yhtenäisenä alkutuotannosta ja eläinrehun valmistuksesta elintarvikkeitten myyntiin tai toimittamiseen kuluttajalle, koska jokainen osatekijä voi vaikuttaa elintarvikkeiden turvallisuuteen.
- (13) Kokemus on osoittanut, että tästä syystä on tarpeen tarkastella elintarviketuotantoon käytettäville eläimille annettujen rehujen tuotantoa, valmistusta, kuljetusta ja jakelua, myös kalanviljelylaitoksilla mahdollisesti rehuna käytettävien eläinten tuotantoa, koska rehujen tahattomalla tai tarkoituksellisella saastuttamisella, sekoittamisella taikka niihin liittyvillä petollisilla tai muulla huonolla käytännöllä voi olla välitön tai välillinen vaikutus elintarvikkeiden turvallisuuteen.
- (14) Samasta syystä on alkutuotannossa tarpeen ottaa huomioon muut käytänteet ja maatalouden panokset alkutuotannossa sekä niiden mahdolliset vaikutukset elintarvikkeiden yleiseen turvallisuuteen.
- (15) Elintarvikkeita ja rehuja sääntelevien jäsenvaltioiden ja yhteisön toimenpiteiden olisi yleisesti perustuttava riskianalyysiin, paitsi jos tämä ei ole toimenpiteen olosuhteiden tai luonteen kannalta tarkoituksenmukaista. Tekemällä riskianalyysi ennen tällaisten toimenpiteiden toteuttamista pitäisi olla helpompaa välttää elintarvikkeiden vapaan liikkuvuuden perusteettomat esteet.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

- (15) Kun elintarvikelainsäädännön tarkoituksena on poistaa tai ehkäistä terveydelle aiheutuva riski tai vähentää sitä, riskianalyysin kolme toisiinsa liittyvää periaatetta – riskinarviointi, riskinhallinta ja riskiviestintä – tarjoavat järjestelmällisen menetelmän tehokkaan, oikeasuhteisen ja kohdistetun toimenpiteen määrittämiseksi tai muihin toimiin terveyden suojelemiseksi.
- (16) Jotta elintarvikelainsäädännön tieteelliseen perustaan voitaisiin luottaa, riskinarvioinnit on toteutettava riippumattomasti, objektiivisesti ja avoimesti, ja niiden on perustuttava saatavilla oleviin tieteellisiin tietoihin.
- (17) Yleisesti tunnustettua on, ettei joissakin tapauksissa yksinomaan tieteellisellä riskinarvioinnilla saada kaikkia niitä tietoja, joihin riskinhallintaa koskevan päätöksen pitäisi perustua, ja silloin olisi oikeutetusti otettava huomioon muita tekijöitä, jotka ovat tarkasteltavana olevan asian kannalta merkityksellisiä, kuten yhteiskuntaan, talouteen, etiikkaan ja ympäristöön liittyvät tekijät sekä tarkastusten toteutettavuus.
- (18) Terveyden suojelun varmistamiseksi yhteisössä on käytetty ennalta varautumisen periaatetta, mikä aiheuttaa esteitä elintarvikkeiden tai rehujen vapaalle liikkuvuudelle. Sen vuoksi on tarpeen vahvistaa yhtenäinen perusta koko yhteisössä.
- (19) Sellaisissa erityisolosuhteissa, joissa ilmenee riski elämälle tai terveydelle mutta asiasta vallitsee tieteellinen epävarmuus, ennalta varautumisen periaate tarjoaa mekanismin, jonka avulla voidaan vahvistaa riskinhallintatoimenpiteitä tai muita toimia yhteisössä valitun korkeatasoisen terveyden suojelun varmistamiseksi.
- (20) Elintarvikkeiden turvallisuus ja kuluttajien etujen turvaaminen kiinnostavat yhä enemmän yleisöä, valtioista riippumattomia järjestöjä, ammatillisia järjestöjä, kansainvälisiä kauppakumppaneita ja kauppajärjestöjä. On tarpeen varmistaa kuluttajien ja kauppakumppaneiden luottamus siten, että elintarvikelainsäädäntöä kehitetään avoimesti ja että viranomaiset toteuttavat aiheellisia toimia yleisölle tiedottamiseksi, kun on aihetta epäillä, että jokin elintarvike voi aiheuttaa riskin terveydelle.

MUUTETTU EHDOTUS

- (16) Kun elintarvikelainsäädännön tarkoituksena on poistaa tai ehkäistä terveydelle aiheutuva riski tai vähentää sitä, riskianalyysin kolme toisiinsa liittyvää periaatetta – riskinarviointi, riskinhallinta ja riskiviestintä – tarjoavat järjestelmällisen menetelmän tehokkaan, oikeasuhteisen ja kohdistetun toimenpiteen määrittämiseksi tai muihin toimiin terveyden suojelemiseksi.
- (17) Jotta elintarvikelainsäädännön tieteelliseen perustaan voitaisiin luottaa, riskinarvioinnit on toteutettava riippumattomasti, objektiivisesti ja avoimesti, ja niiden on perustuttava saatavilla oleviin tieteellisiin tietoihin.
- (18) Yleisesti tunnustettua on, ettei joissakin tapauksissa yksinomaan tieteellisellä riskinarvioinnilla saada kaikkia niitä tietoja, joihin riskinhallintaa koskevan päätöksen pitäisi perustua, ja silloin olisi oikeutetusti otettava huomioon muita tekijöitä, jotka ovat tarkasteltavana olevan asian kannalta merkityksellisiä, kuten yhteiskuntaan, talouteen, totunnaiseen käytäntöön, etiikkaan ja ympäristöön liittyvät tekijät sekä tarkastusten toteutettavuus.
- (19) Terveyden suojelun varmistamiseksi yhteisössä on käytetty ennalta varautumisen periaatetta, mikä aiheuttaa esteitä elintarvikkeiden tai rehujen vapaalle liikkuvuudelle. Sen vuoksi on tarpeen vahvistaa yhtenäinen perusta koko yhteisössä. Ennalta varautumisen periaatteeseen perustuva toimenpide ei saa olla syrjivä eikä aiheuttaa peiteltyä rajoitusta elintarvikkeen tai rehun alkuperän perusteella.
- (20) Sellaisissa erityisolosuhteissa, joissa ilmenee riski elämälle tai terveydelle mutta asiasta vallitsee tieteellinen epävarmuus, ennalta varautumisen periaate tarjoaa mekanismin, jonka avulla voidaan vahvistaa riskinhallintatoimenpiteitä tai muita toimia yhteisössä valitun korkeatasoisen terveyden suojelun varmistamiseksi.
- (21) Elintarvikkeiden turvallisuus ja kuluttajien etujen turvaaminen kiinnostavat yhä enemmän yleisöä, valtioista riippumattomia järjestöjä, ammatillisia järjestöjä, kansainvälisiä kauppakumppaneita ja kauppajärjestöjä. On tarpeen varmistaa kuluttajien ja kauppakumppaneiden luottamus siten, että elintarvikelainsäädäntöä kehitetään avoimesti ja että viranomaiset toteuttavat aiheellisia toimia yleisölle tiedottamiseksi, kun on aihetta epäillä, että jokin elintarvike voi aiheuttaa riskin terveydelle.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

- (21) Kuluttajien turvallisuus ja luottamus yhteisössä ja kolmansissa maissa on ensisijaisen tärkeää. Yhteisö on maailmanlaajuisesti merkittävä elintarvike- ja rehualan kauppakumppani, joka on liittynyt ja tukee periaatetta turvallisten ja terveellisten elintarvikkeiden vapaasta kaupasta, jota käydään ilman syrjintää sekä noudattaen oikeudenmukaisia ja eettisiä kauppatapoja.
- (22) On tarpeen varmistaa, että yhteisöstä vietävät tai jälleenvietävät elintarvikkeet ja rehut ovat yhteisön lainsäädännön tai kohdemaan asettamien edellytysten mukaisia. Muussa tapauksessa elintarvikkeita ja rehuja voidaan viedä tai jälleenviedä ainoastaan, kun kohdemaahan on selkeästi tämän hyväksynyt. On kuitenkin varmistettava, ettei terveydelle haitallisia elintarvikkeita tai ei-turvallisia rehuja viedä tai jälleenviedä silloinkaan, kun kohdemaahan on hyväksynyt tuonnin.
- (23) On tarpeen vahvistaa yleiset periaatteet elintarvikkeiden ja rehujen kaupasta sekä tavoitteet ja periaatteet yhteisön panoksesta kansainvälisten standardien ja kauppasopimusten kehittämiseen.
- (24) Eräät jäsenvaltiot ovat antaneet elintarvikkeiden turvallisuudesta laaja-alaista lainsäädäntöä, jossa taloudellisille toimijoille asetetaan yleinen vaatimus, että markkinoille saa saattaa ainoastaan turvallisia elintarvikkeita. Nämä jäsenvaltiot soveltavat kuitenkin erilaisia peruseriaatteita määrittäessään elintarvikkeen turvallisuutta. Näiden erilaisten lähestymistapojen takia ja laaja-alaisen lainsäädännön puuttuessa muista jäsenvaltioista on todennäköistä, että elintarvikkeiden kauppaa haittaavia esteitä ilmenee. Tällaisia esteitä voi ilmetä vastaavasti myös rehun kaupassa.
- (25) Sen vuoksi on tarpeen vahvistaa yleinen vaatimus, että markkinoille saatetaan ainoastaan turvallisia elintarvikkeita ja rehuja, jotta taataan sisämarkkinoiden tehokas toiminta kyseisten tuotteiden osalta.
- (26) Kokemus on osoittanut, että elintarvikkeiden ja rehujen sisämarkkinoiden toiminta voi vaarantua, jos elintarvikkeita ja rehuja ei pystytä jäljittämään. Siksi on tarpeen perustaa rehu- ja elintarvikeyrityksiä koskeva kattava jäljitysjärjestelmä, jotta voidaan vetää rehuja ja elintarvikkeita kohdennetusti pois markkinoilta sekä antaa kuluttajille tai valvontaviranomaisille täsmällisiä tietoja ja siten välttää elintarvikkeiden turvallisuutta koskevien ongelmien ilmetessä mahdolliset laajemmat ja tarpeettomat häiriöt.

MUUTETTU EHDOTUS

- (22) Kuluttajien turvallisuus ja luottamus yhteisössä ja kolmansissa maissa on ensisijaisen tärkeää. Yhteisö on maailmanlaajuisesti merkittävä elintarvike- ja rehualan kauppakumppani, joka on liittynyt kansainvälisiin kauppasopimuksiin ja joka osallistuu elintarvikelainsäädännön perusteena olevien kansainvälisten standardien kehittämiseen ja tukee periaatetta turvallisten ja terveellisten elintarvikkeiden vapaasta kaupasta, jota käydään ilman syrjintää sekä noudattaen oikeudenmukaisia ja eettisiä kauppatapoja.
- (23) On tarpeen varmistaa, että yhteisöstä vietävät tai jälleenvietävät elintarvikkeet ja rehut ovat yhteisön lainsäädännön tai kohdemaan asettamien edellytysten mukaisia. Muussa tapauksessa elintarvikkeita ja rehuja voidaan viedä tai jälleenviedä ainoastaan, kun kohdemaahan on selkeästi tämän hyväksynyt. On kuitenkin varmistettava, ettei terveydelle haitallisia elintarvikkeita tai ei-turvallisia rehuja viedä tai jälleenviedä silloinkaan, kun kohdemaahan on hyväksynyt tuonnin.
- (24) On tarpeen vahvistaa yleiset periaatteet elintarvikkeiden ja rehujen kaupasta sekä tavoitteet ja periaatteet yhteisön panoksesta kansainvälisten standardien ja kauppasopimusten kehittämiseen.
- (25) Eräät jäsenvaltiot ovat antaneet elintarvikkeiden turvallisuudesta laaja-alaista lainsäädäntöä, jossa taloudellisille toimijoille asetetaan yleinen vaatimus, että markkinoille saa saattaa ainoastaan turvallisia elintarvikkeita. Nämä jäsenvaltiot soveltavat kuitenkin erilaisia peruseriaatteita määrittäessään elintarvikkeen turvallisuutta. Näiden erilaisten lähestymistapojen takia ja laaja-alaisen lainsäädännön puuttuessa muista jäsenvaltioista on todennäköistä, että elintarvikkeiden kauppaa haittaavia esteitä ilmenee. Tällaisia esteitä voi ilmetä vastaavasti myös rehun kaupassa.
- (26) Sen vuoksi on tarpeen vahvistaa yleinen vaatimus, että markkinoille saatetaan ainoastaan turvallisia elintarvikkeita ja rehuja, jotta taataan sisämarkkinoiden tehokas toiminta kyseisten tuotteiden osalta.
- (27) Kokemus on osoittanut, että elintarvikkeiden ja rehujen sisämarkkinoiden toiminta voi vaarantua, jos elintarvikkeita ja rehuja ei pystytä jäljittämään. Siksi on tarpeen perustaa rehu- ja elintarvikeyrityksiä koskeva kattava jäljitysjärjestelmä, jotta voidaan vetää rehuja ja elintarvikkeita kohdennetusti pois markkinoilta sekä antaa kuluttajille tai valvontaviranomaisille täsmällisiä tietoja ja siten välttää elintarvikkeiden turvallisuutta koskevien ongelmien ilmetessä mahdolliset laajemmat ja tarpeettomat häiriöt.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

- (27) On tarpeen varmistaa, että elintarvike- tai rehualan yritys, myös maahantuoja, voi tunnistaa ainakin yrityksen, josta elintarvike, rehu, eläin tai elintarvikkeeseen tai rehuun lisättävä aine on toimitettu, jotta tutkimuksen yhteydessä voidaan taata jäljitettävyyttä kaikissa vaiheissa.
- (28) Elintarvikealan toimija on parhaassa asemassa suunnittelemaan turvallisen järjestelmän elintarvikkeiden toimittamiseksi ja toimitettujen elintarvikkeiden turvallisuuden varmistamiseksi. Sen vuoksi hänellä pitäisi olla ensisijainen oikeudellinen vastuu elintarvikkeiden turvallisuuden varmistamisesta. Vaikka tämä periaate on käytössä joissakin jäsenvaltioissa ja joillakin elintarvikelainsäädännön aloilla, toisilla aloilla sitä ei ole tosiasiallisesti säädetty tai jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat ottaneet siitä vastuun tekemillään tarkastuksilla. Tällaiset erot aiheuttavat kaupan esteitä ja vääristävät elintarvikealan toimijoiden välistä kilpailua eri jäsenvaltioissa.
- (29) Vastaavia vaatimuksia olisi sovellettava rehuihin ja rehualan toimijoihin.
- (30) Elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuutta koskevan yhteisön lainsäädännön tieteellisen ja teknisen perustan olisi myötävaikutettava korkeatasoisen terveyden suojelun saavuttamiseen yhteisössä. Yhteisöllä on oltava käytettävissä laadukasta, riippumatonta ja tehokasta tieteellistä ja teknistä tukea.
- (31) Elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuutta koskevat tieteelliset ja tekniset kysymykset muuttuvat yhä merkittävämiksi ja monimutkaisemmiksi. Euroopan elintarvikeviranomaisen, jäljempänä "elintarvikeviranomaisen", perustamisella olisi vahvistettava nykyistä tieteellisen ja teknisen tuen järjestelmää, joka ei enää kykene vastaamaan siihen kohdistuviin kasvaviin vaatimuksiin.

MUUTETTU EHDOTUS

- (28) On tarpeen varmistaa, että elintarvike- tai rehualan yritys, myös maahantuoja, voi tunnistaa ainakin yrityksen, josta elintarvike, rehu, eläin tai elintarvikkeeseen tai rehuun lisättävä aine on toimitettu, jotta tutkimuksen yhteydessä voidaan taata jäljitettävyyttä kaikissa vaiheissa.
- (29) Elintarvikealan toimija on parhaassa asemassa suunnittelemaan turvallisen järjestelmän elintarvikkeiden toimittamiseksi ja toimitettujen elintarvikkeiden turvallisuuden varmistamiseksi. Sen vuoksi hänellä pitäisi olla ensisijainen oikeudellinen vastuu elintarvikkeiden turvallisuuden varmistamisesta. Vaikka tämä periaate on käytössä joissakin jäsenvaltioissa ja joillakin elintarvikelainsäädännön aloilla, toisilla aloilla sitä ei ole tosiasiallisesti säädetty tai jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat ottaneet siitä vastuun tekemillään tarkastuksilla. Tällaiset erot aiheuttavat kaupan esteitä ja vääristävät elintarvikealan toimijoiden välistä kilpailua eri jäsenvaltioissa.
- (30) Vastaavia vaatimuksia olisi sovellettava rehuihin ja rehualan toimijoihin.
- (31) Kokemus on osoittanut, että elintarvike- tai rehuyritysten työntekijät, jotka työssään havaitsevat, että markkinoille on päässyt mahdollisesti terveydelle haitallisia ei-turvallisia rehuja tai elintarvikkeita, voivat merkittävästi vähentää tai torjua kyseistä riskiä.
- (32) Elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuutta koskevan yhteisön lainsäädännön tieteellisen ja teknisen perustan olisi myötävaikutettava korkeatasoisen terveyden suojelun saavuttamiseen yhteisössä. Yhteisöllä on oltava käytettävissä laadukasta, riippumatonta ja tehokasta tieteellistä ja teknistä tukea.
- (33) Elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuutta koskevat tieteelliset ja tekniset kysymykset muuttuvat yhä merkittävämiksi ja monimutkaisemmiksi. Euroopan elintarvikeviranomaisen, jäljempänä "elintarvikeviranomaisen", perustamisella olisi vahvistettava nykyistä tieteellisen ja teknisen tuen järjestelmää, joka ei enää kykene vastaamaan siihen kohdistuviin kasvaviin vaatimuksiin.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

- (32) Elintarvikelainsäädännön yleisten periaatteitten mukaisesti elintarvikeviranomaisen olisi toimittava riippumattomana tieteellisenä yhteyspisteenä riskinarvioinnissa ja siinä ominaisuudessa autettava varmistamaan sisämarkkinoiden tehokas toiminta. Siltä voidaan pyytää lausuntoja erimielsyitä aiheuttavista tieteellisistä kysymyksistä ja siten autetaan jäsenvaltioita tekemään elintarvikkeiden ja turvallisuuden varmistamiseksi tarvittavia perusteltuja riskinhallintapäätöksiä ja samalla vältetään elintarvikkeiden ja vapaan liikkuvuuden perusteettomien tai tarpeettomien esteiden aiheuttama sisämarkkinoiden pirstoutuminen.
- (33) Elintarvikeviranomaisen olisi oltava riippumaton tieteellinen neuvojen, tietojen ja riskiviestinnän lähde kuluttajien luottamuksen parantamiseksi. Riskinarvointiin, riskinhallintaan ja riskiviestintään liittyvien toimien yhtenäistämiseksi olisi kuitenkin.
- (34) Elintarvikeviranomaisen olisi tarjottava kattava ja riippumaton tieteellinen näkemys koko elintarvikeketjun ja rehujen turvallisuudesta ja muista näkökohdista, mikä edellyttää laajan vastuun antamista elintarvikeviranomaiselle. Sen vastuulle kuuluu asioita, joilla on välitön tai välillinen vaikutus elintarvikeketjun turvallisuuteen, eläinten terveyteen ja hyvinvointiin sekä kasvien terveyteen. On kuitenkin tarpeen varmistaa, että elintarvikeviranomaisen keskitetty elintarvikkeiden turvallisuuteen. Eläinten terveyteen ja hyvinvointiin sekä kasvien terveyteen liittyvissä tehtävissään, joilla ei ole yhteyttä elintarvikeketjuun, viranomaisen olisi näin ollen rajoituttava antamaan tieteellisiä lausuntoja. Elintarvikeviranomaisen tehtäviin pitäisi kuulua myös tieteellisten neuvojen sekä tieteellisen ja teknisen tuen antaminen yhteisön lainsäädäntöön liittyvissä ihmisten ravitsemusta koskevilla asioilla sekä komission avustaminen sen pyynnöstä yhteisön terveysalan ohjelmiin liittyvässä tiedottamisessa.
- (35) Koska elintarvikelainsäädännössä sallitut tietyt tuotteet, kuten torjunta-aineet tai rehujen lisäaineet voivat aiheuttaa riskin ympäristölle tai työntekijöiden turvallisuudelle, eräitä ympäristöön ja työsuojeluun liittyviä näkökohtia olisi arvioitava asiaan liittyvän lainsäädännön mukaisesti.

MUUTETTU EHDOTUS

- (34) Elintarvikelainsäädännön yleisten periaatteitten mukaisesti elintarvikeviranomaisen olisi toimittava riippumattomana tieteellisenä yhteyspisteenä riskinarvioinnissa ja siinä ominaisuudessa autettava varmistamaan sisämarkkinoiden tehokas toiminta. Siltä voidaan pyytää lausuntoja erimielsyitä aiheuttavista tieteellisistä kysymyksistä ja siten autetaan jäsenvaltioita tekemään elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuuden varmistamiseksi tarvittavia perusteltuja riskinhallintapäätöksiä ja samalla vältetään elintarvikkeiden ja rehujen vapaan liikkuvuuden perusteettomien tai tarpeettomien esteiden aiheuttama sisämarkkinoiden pirstoutuminen.
- (35) Elintarvikeviranomaisen olisi oltava riippumaton tieteellinen neuvojen, tietojen ja riskiviestinnän lähde kuluttajien luottamuksen parantamiseksi. Riskinarvointiin, riskinhallintaan ja riskiviestintään liittyvien toimien yhtenäistämiseksi olisi kuitenkin vahvistettava riskinarvioinnista ja riskinhallinnasta vastaavien tahojen yhteyksiä.
- (36) Elintarvikeviranomaisen olisi tarjottava kattava ja riippumaton tieteellinen näkemys koko elintarvikeketjun ja rehujen turvallisuudesta ja muista näkökohdista, mikä edellyttää laajan vastuun antamista elintarvikeviranomaiselle. Sen vastuulle kuuluu asioita, joilla on välitön tai välillinen vaikutus elintarvikeketjun turvallisuuteen, eläinten terveyteen ja hyvinvointiin sekä kasvien terveyteen. On kuitenkin tarpeen varmistaa, että elintarvikeviranomaisen keskitetty elintarvikkeiden turvallisuuteen. Eläinten terveyteen ja hyvinvointiin sekä kasvien terveyteen liittyvissä tehtävissään, joilla ei ole yhteyttä elintarvikeketjuun, viranomaisen olisi näin ollen rajoituttava antamaan tieteellisiä lausuntoja. Elintarvikeviranomaisen tehtäviin pitäisi kuulua myös tieteellisten neuvojen sekä tieteellisen ja teknisen tuen antaminen yhteisön lainsäädäntöön liittyvissä ihmisten ravitsemusta koskevilla asioilla sekä komission avustaminen sen pyynnöstä yhteisön terveysalan ohjelmiin liittyvässä tiedottamisessa.
- (37) Koska elintarvikelainsäädännössä sallitut tietyt tuotteet, kuten torjunta-aineet tai rehujen lisäaineet voivat aiheuttaa riskin ympäristölle tai työntekijöiden turvallisuudelle, eräitä ympäristöön ja työsuojeluun liittyviä näkökohtia olisi arvioitava asiaan liittyvän lainsäädännön mukaisesti.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

(36) Jotta vältetään päällekkäiset tieteelliset arvioinnit ja lausunnot geneettisesti muunnetuista organismeista, elintarvikeviranomaisen olisi annettava tieteellisiä lausuntoja myös muista tuotteista, jotka eivät ole elintarvikkeita ja rehuja mutta jotka liittyvät direktiivissä 2001/18/EY⁽¹⁾ määriteltyihin geneettisesti muunnettuihin organismeihin tämän kuitenkin rajoittamatta siinä määrättyjä menettelyjä.

(37) On olennaista, että yhteisön toimielimet, yleisö ja asianomaiset luottavat elintarvikeviranomaiseen. Tästä syystä on erittäin tärkeää taata sen riippumattomuus, korkea tieteellinen taso, avoimuus ja tehokkuus. Yhteistyö jäsenvaltioiden kanssa on niinikään välttämätöntä.

(38) Elintarvikeviranomaisella tulisi olla välineet suorittaa kaikki vaadittavat tehtävät, jotta se kykenee huolehtimaan velvollisuuksistaan.

(39) On tarpeen varmistaa, että yhteisön asianomaiset toimielimet valvovat tehokkaasti elintarvikeviranomaisen toimintaa, ja tätä varten sen johtokunnassa olisi oltava neljä Euroopan parlamentin nimeämää, neljä neuvoston nimeämää ja neljä komission nimeämää edustajaa.

(40) Johtokunnalla olisi oltava tarvittava toimivalta vahvistaa talousarvio, valvoa sen täytäntöönpanoa, laatia työjärjestys, hyväksyä varainhoitoasetus sekä nimetä tiedekomitean ja tiedelautakuntien jäsenet ja toiminnanjohtaja.

(41) On tarpeen saada aikaan luottamuksellinen ja avoin suhde yleisöön, ja sen vuoksi johtokuntaan olisi kuuluttava neljä kuluttajien ja teollisuuden edustajaa.

MUUTETTU EHDOTUS

(38) Jotta vältetään päällekkäiset tieteelliset arvioinnit ja lausunnot geneettisesti muunnetuista organismeista, elintarvikeviranomaisen olisi annettava tieteellisiä lausuntoja myös muista tuotteista, jotka eivät ole elintarvikkeita ja rehuja mutta jotka liittyvät direktiivissä 2001/18/EY⁽¹⁾ määriteltyihin geneettisesti muunnettuihin organismeihin tämän kuitenkin rajoittamatta siinä määrättyjä menettelyjä.

(39) Elintarvikeviranomaisen olisi myötävaikutettava yhteisön ja jäsenvaltioiden toimiin elintarvikkeitten turvallisuutta koskevien kansainvälisten standardien ja kauppasopimusten kehittämisessä ja vahvistamisessa antamalla tukea tieteellisissä kysymyksissä.

(40) On olennaista, että yhteisön toimielimet, yleisö ja asianomaiset luottavat elintarvikeviranomaiseen. Tästä syystä on erittäin tärkeää taata sen riippumattomuus, korkea tieteellinen taso, avoimuus ja tehokkuus. Yhteistyö jäsenvaltioiden kanssa on niinikään välttämätöntä.

(41) Elintarvikeviranomaisella tulisi olla välineet suorittaa kaikki vaadittavat tehtävät, jotta se kykenee huolehtimaan velvollisuuksistaan.

(42) On tarpeen varmistaa, että yhteisön asianomaiset toimielimet valvovat tehokkaasti elintarvikeviranomaisen toimintaa, ja tätä varten sen johtokunnassa olisi oltava neljä Euroopan parlamentin nimeämää, neljä neuvoston nimeämää ja neljä komission nimeämää edustajaa.

(43) Johtokunnalla olisi oltava tarvittava toimivalta vahvistaa talousarvio, valvoa sen täytäntöönpanoa, laatia työjärjestys, hyväksyä varainhoitoasetus sekä nimetä tiedekomitean ja tiedelautakuntien jäsenet ja toiminnanjohtaja.

(44) On tarpeen saada aikaan luottamuksellinen ja avoin suhde yleisöön, ja sen vuoksi johtokuntaan olisi kuuluttava neljä kuluttajien ja teollisuuden edustajaa.

⁽¹⁾ EYVL L 229, 9.1.2001, s. 36.

⁽¹⁾ EYVL L 229, 9.1.2001, s. 36.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

- (42) Toimiakseen tehokkaasti elintarvikeviranomaisen olisi tehtävä tiivistä yhteistyötä jäsenvaltioiden toimivaltaisten elinten kanssa. Olisi perustettava neuvoa-antava ryhmä, joka antaa neuvoja toimintajohtajalle, luo tiedonvaihtojärjestelmän ja varmistaa tiiviin yhteistyön erityisesti verkostojärjestelmän osalta.
- (43) Elintarvikeviranomaisen olisi otettava komission yhteydessä toimivien tiedekomiteoiden asema antaa tieteellisiä lausuntoja vastuualueellaan. Nämä komiteat on tarpeen järjestää uudelleen, jotta voidaan taata parempi johdonmukaisuus elintarvikeketjun osalta ja mahdollistaa sen tehokkaampi työskentely. Sen vuoksi elintarvikeviranomaisen yhteyteen olisi perustettava näitä lausuntoja varten tiedekomitea ja pysyviä tiedelautakuntia.
- (44) Riippumattomuuden takaamiseksi tiedekomitean ja lautakuntien jäsenten olisi oltava riippumattomia tiedemiehiä, jotka on valittu avoimen hakumenettelyn perusteella.
- (45) Elintarvikeviranomaisen asema riippumattomana tieteellisenä yhteyspisteenä tarkoittaa sitä, että tieteellistä lausuntoa voivat pyytää komission lisäksi Euroopan parlamentti ja jäsenvaltiot. Tieteellisen neuvonnan hallinnoitavuuden ja johdonmukaisuuden varmistamiseksi elintarvikeviranomaisen olisi voitava kieltäytyä pyynnöistä tai muuttaa niitä. Kieltäytyminen tai muuttaminen olisi perusteltava, ja sen olisi pohjauduttava ennalta määriteltuihin kriteereihin. On myös toteutettava toimenpiteitä, joilla vältetään eriäviä tieteellisiä lausuntoja, ja otettava käyttöön menettelyjä, joita sovelletaan, kun useiden tieteellisten elinten antamat tieteelliset lausunnot ovat keskenään ristiriidassa, ja joiden avulla voidaan ratkaista ristiriita tai tarjota riskinhallinnasta vastaavien käyttöön selkeitä tieteellisiä taustatietoja.
- (46) Elintarvikeviranomaisen olisi myös voitava avoimella tavalla teettää sen velvollisuuksien täyttämiseksi tarvittavia tieteellisiä tutkimuksia ja samalla varmistaa, että päällekkäinen työ ehkäistään elintarvikeviranomaisen ylläpitämällä yhteyksillä komissioon ja jäsenvaltioihin. Elintarvikeviranomaisen olisi hyödynnettävä yhteisön asiantuntevasta rakenteista.

MUUTETTU EHDOTUS

- (45) Toimiakseen tehokkaasti elintarvikeviranomaisen olisi tehtävä tiivistä yhteistyötä jäsenvaltioiden toimivaltaisten elinten kanssa. Olisi perustettava neuvoa-antava ryhmä, joka antaa neuvoja toimintajohtajalle, luo tiedonvaihtojärjestelmän ja varmistaa tiiviin yhteistyön erityisesti verkostojärjestelmän osalta. Yhteistyöllä ja asianmukaisella tiedonvaihdoilla pitäisi saada toisistaan eriävien tieteellisten lausuntojen mahdollisuus niin pieneksi kuin suinkin.
- (46) Elintarvikeviranomaisen olisi otettava komission yhteydessä toimivien tiedekomiteoiden asema antaa tieteellisiä lausuntoja vastuualueellaan. Nämä komiteat on tarpeen järjestää uudelleen, jotta voidaan taata parempi johdonmukaisuus elintarvikeketjun osalta ja mahdollistaa sen tehokkaampi työskentely. Sen vuoksi elintarvikeviranomaisen yhteyteen olisi perustettava näitä lausuntoja varten tiedekomitea ja pysyviä tiedelautakuntia.
- (47) Riippumattomuuden takaamiseksi tiedekomitean ja lautakuntien jäsenten olisi oltava riippumattomia tiedemiehiä, jotka on valittu avoimen hakumenettelyn perusteella.
- (48) Elintarvikeviranomaisen asema riippumattomana tieteellisenä yhteyspisteenä tarkoittaa sitä, että tieteellistä lausuntoa voivat pyytää komission lisäksi Euroopan parlamentti ja jäsenvaltiot. Tieteellisen neuvonnan hallinnoitavuuden ja johdonmukaisuuden varmistamiseksi elintarvikeviranomaisen olisi voitava kieltäytyä pyynnöistä tai muuttaa niitä. Kieltäytyminen tai muuttaminen olisi perusteltava, ja sen olisi pohjauduttava ennalta määriteltuihin kriteereihin. On myös toteutettava toimenpiteitä, joilla vältetään eriäviä tieteellisiä lausuntoja, ja otettava käyttöön menettelyjä, joita sovelletaan, kun useiden tieteellisten elinten antamat tieteelliset lausunnot ovat keskenään ristiriidassa, ja joiden avulla voidaan ratkaista ristiriita tai tarjota riskinhallinnasta vastaavien käyttöön selkeitä tieteellisiä taustatietoja.
- (49) Elintarvikeviranomaisen olisi myös voitava avoimella tavalla teettää sen velvollisuuksien täyttämiseksi tarvittavia tieteellisiä tutkimuksia ja samalla varmistaa, että päällekkäinen työ ehkäistään elintarvikeviranomaisen ylläpitämällä yhteyksillä komissioon ja jäsenvaltioihin. Elintarvikeviranomaisen olisi hyödynnettävä yhteisön asiantuntevasta rakenteista.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

- (47) Tehokkaan elintarvikeketjua koskevien tietojen keruu- ja analysointijärjestelmän puuttuminen yhteisön tasolta on huomattava puute. Siksi olisi perustettava elintarvikeviranomaisen koordinoiman ja verkoston muodossa järjestelmä elintarvikeviranomaiselle kuuluvia aiheita koskevien tietojen keräämiseksi ja analysoimiseksi. Elintarvikeviranomaiselle kuuluvia aiheita käsitteleviä yhteisön tiedonkeruuverkostoja on tarkasteltava uudelleen.
- (48) Kehittymässä olevien riskien parempi havaitseminen voi pitkällä aikavälillä olla merkittävä ennaltaehkäisevä väline jäsenvaltioille ja yhteisölle politiikkojen täytäntöönpanossa. Sen vuoksi on tarpeen antaa elintarvikeviranomaiselle ennakoiva tehtävä kerätä tietoja ja olla valppaana sekä tehdä arviointeja ja antaa tietoja kehittymässä olevista riskeistä.
- (49) Elintarvikeviranomaisen perustamisesta olisi seurattava, että jäsenvaltiot voivat osallistua tiiviimmin tieteellisiin menettelyihin. Tätä varten elintarvikeviranomaisen ja jäsenvaltioiden olisi tehtävä läheistä yhteistyötä. Elintarvikeviranomaisen olisi voitava uskoa tiettyjä tehtäviä jäsenvaltioissa sijaitseville elimille.
- (50) On tarpeen pitää tasapainossa kansallisten elinten käyttäminen elintarvikeviranomaiselle annettujen tehtävien toteuttamisessa sekä tarve varmistua yleisen johdonmukaisuuden vuoksi, että nämä tehtävät toteutetaan kyseisiä tehtäviä varten vahvistettujen perusteiden mukaisesti. Nykyisiä menettelyjä tieteellisten tehtävien osoittamiseksi jäsenvaltioille ja erityisesti teollisuuden esittämien, tiettyjen aineiden, tuotteiden tai menettelyjen hyväksymistä varten tarvittavien asiakirjojen arviointia olisi tarkasteltava uudelleen vuoden sisällä, elintarvikeviranomaisen perustaminen ja sen tarjoamat uudet mahdollisuudet.
- (51) Koska komissio on edelleen täysin vastuussa riskinhallintatoimenpiteistä tiedottamisesta, elintarvikeviranomaisen ja komission on vaihdettava keskenään asianmukaisia tietoja. Lisäksi tarvitaan elintarvikeviranomaisen, komission ja jäsenvaltioiden läheistä yhteistyötä, jotta voidaan varmistaa koko viestintäprosessin yhdenmukaisuus.

MUUTETTU EHDOTUS

- (50) Tehokkaan elintarvikeketjua koskevien tietojen keruu- ja analysointijärjestelmän puuttuminen yhteisön tasolta on huomattava puute. Siksi olisi perustettava elintarvikeviranomaisen koordinoiman ja kaikista asianomaisista järjestöistä – mahdollisesti myös kuluttajien ja muiden tahojen tieteellisistä järjestöistä – koostuvan verkoston muodossa järjestelmä elintarvikeviranomaiselle kuuluvia aiheita koskevien tietojen keräämiseksi ja analysoimiseksi. Elintarvikeviranomaiselle kuuluvia aiheita käsitteleviä yhteisön tiedonkeruuverkostoja on tarkasteltava uudelleen.
- (51) Kehittymässä olevien riskien parempi havaitseminen voi pitkällä aikavälillä olla merkittävä ennaltaehkäisevä väline jäsenvaltioille ja yhteisölle politiikkojen täytäntöönpanossa. Sen vuoksi on tarpeen antaa elintarvikeviranomaiselle ennakoiva tehtävä kerätä tietoja ja olla valppaana sekä tehdä arviointeja ja antaa tietoja kehittymässä olevista riskeistä tavoitteena niiden torjuminen.
- (52) Elintarvikeviranomaisen perustamisesta olisi seurattava, että jäsenvaltiot voivat osallistua tiiviimmin tieteellisiin menettelyihin. Tätä varten elintarvikeviranomaisen ja jäsenvaltioiden olisi tehtävä läheistä yhteistyötä. Elintarvikeviranomaisen olisi voitava uskoa tiettyjä tehtäviä jäsenvaltioissa sijaitseville elimille.
- (53) On tarpeen pitää tasapainossa kansallisten elinten käyttäminen elintarvikeviranomaiselle annettujen tehtävien toteuttamisessa sekä tarve varmistua yleisen johdonmukaisuuden vuoksi, että nämä tehtävät toteutetaan kyseisiä tehtäviä varten vahvistettujen perusteiden mukaisesti. Nykyisiä menettelyjä tieteellisten tehtävien osoittamiseksi jäsenvaltioille ja erityisesti teollisuuden esittämien, tiettyjen aineiden, tuotteiden tai menettelyjen hyväksymistä varten tarvittavien asiakirjojen arviointia olisi tarkasteltava uudelleen vuoden sisällä, jotta voidaan ottaa huomioon elintarvikeviranomaisen perustaminen ja sen tarjoamat uudet mahdollisuudet. Menettelyjen olisi kuitenkin oltava yhtä tiukkoja kuin nykyistenkin.
- (54) Koska komissio on edelleen täysin vastuussa riskinhallintatoimenpiteistä tiedottamisesta, elintarvikeviranomaisen ja komission on vaihdettava keskenään asianmukaisia tietoja. Lisäksi tarvitaan elintarvikeviranomaisen, komission ja jäsenvaltioiden läheistä yhteistyötä, jotta voidaan varmistaa koko viestintäprosessin yhdenmukaisuus.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

- (52) Elintarvikeviranomaisen riippumattomuus ja sen asema yleisölle tiedottajana edellyttävät, että sen olisi voitava välittää tietoja itsenäisesti sen toimivaltaan kuuluvilla aloilla, sillä sen tarkoituksena on tarjota objektiivista, luotettavaa ja helposti ymmärrettävää tietoa.
- (53) Yleisölle suunnatuissa tiedotuskampanjoissa on tehtävä aiheellista yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa, jotta voidaan ottaa huomioon mahdolliset alueelliset näkökohdat ja yhteys terveyspolitiikkaan.
- (54) Riippumattomuuteen ja avoimuuteen perustuvien toimintaperiaatteiden lisäksi elintarvikeviranomaisen olisi oltava sellainen organisaatio, johon kuluttajat ja muut asianomaiset ryhmät voivat ottaa yhteyttä.
- (55) Elintarvikeviranomaisen olisi rahoitettava yhteisön talousarviosta. Kolmen vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta olisi kuitenkin tutkittava maksujen mahdollisuutta sen kokemuksen perusteella, joka on saatu varsinkin teollisuuden esittämien, hyväksyntää koskevien asiakirjojen käsittelystä. Yhteisön talousarviomenettelyä sovelletaan edelleen Euroopan yhteisöjen yleisestä talousarviosta maksettaviin tukiin. Tilintarkastustuomioistuimen olisi vastattava tilintarkastuksesta.
- (56) On tarpeen sallia sellaisten Euroopan maiden osallistuminen, jotka eivät ole Euroopan unionin jäsenvaltioita mutta jotka ovat tehneet sopimuksia, jotka velvoittavat ne saattamaan tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan yhteisön oikeuden osaksi kansallista lainsäädäntöään ja panemaan sen täytäntöön.
- (57) Nopea hälytysjärjestelmä on jo käytössä yleisestä tuoteturvallisuudesta 29 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/59/ETY⁽¹⁾ puitteissa. Nykyisen järjestelmän soveltamisalaan kuuluvat elintarvikkeet ja teollisuustuotteet mutta eivät rehut. Viimeaikaiset elintarvikkeita koskeneet kriisit ovat osoittaneet tarpeen perustaa parannettu ja laajennettu nopea hälytysjärjestelmä, johon sisältyvät sekä elintarvikkeet että rehut. Komission olisi vastattava tarkistetun järjestelmän toiminnasta, ja siihen pitäisi kuulua verkoston jäsenenä jäsenvaltiot, komissio ja elintarvikeviranomaiset. Järjestelmän ei tulisi kattaa nopeaa tietojenvaihtoa säteilyhätilanteen yhteydessä, josta säädetään neuvoston päätöksessä 87/600/Euratom⁽²⁾.

MUUTETTU EHDOTUS

- (55) Elintarvikeviranomaisen riippumattomuus ja sen asema yleisölle tiedottajana edellyttävät, että sen olisi voitava välittää tietoja itsenäisesti sen toimivaltaan kuuluvilla aloilla, sillä sen tarkoituksena on tarjota objektiivista, luotettavaa ja helposti ymmärrettävää tietoa.
- (56) Yleisölle suunnatuissa tiedotuskampanjoissa on tehtävä aiheellista yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa, jotta voidaan ottaa huomioon mahdolliset alueelliset näkökohdat ja yhteys terveyspolitiikkaan. Ravitsemuksen terveysvaikutuksista tiedotettaessa olisi otettava huomioon erilaisten ruokavaliotottumusten runsaus Euroopan unionissa.
- (57) Riippumattomuuteen ja avoimuuteen perustuvien toimintaperiaatteiden lisäksi elintarvikeviranomaisen olisi oltava sellainen organisaatio, johon kuluttajat ja muut asianomaiset ryhmät voivat ottaa yhteyttä.
- (58) Elintarvikeviranomaisen olisi rahoitettava yhteisön talousarviosta. Kolmen vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta olisi kuitenkin tutkittava maksujen mahdollisuutta sen kokemuksen perusteella, joka on saatu varsinkin teollisuuden esittämien, hyväksyntää koskevien asiakirjojen käsittelystä. Yhteisön talousarviomenettelyä sovelletaan edelleen Euroopan yhteisöjen yleisestä talousarviosta maksettaviin tukiin. Tilintarkastustuomioistuimen olisi vastattava tilintarkastuksesta.
- (59) On tarpeen sallia sellaisten Euroopan maiden osallistuminen, jotka eivät ole Euroopan unionin jäsenvaltioita mutta jotka ovat tehneet sopimuksia, jotka velvoittavat ne saattamaan tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan yhteisön oikeuden osaksi kansallista lainsäädäntöään ja panemaan sen täytäntöön.
- (60) Nopea hälytysjärjestelmä on jo käytössä yleisestä tuoteturvallisuudesta 29 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/59/ETY⁽¹⁾ puitteissa. Nykyisen järjestelmän soveltamisalaan kuuluvat elintarvikkeet ja teollisuustuotteet mutta eivät rehut. Viimeaikaiset elintarvikkeita koskeneet kriisit ovat osoittaneet tarpeen perustaa parannettu ja laajennettu nopea hälytysjärjestelmä, johon sisältyvät sekä elintarvikkeet että rehut. Komission olisi vastattava tarkistetun järjestelmän toiminnasta, ja siihen pitäisi kuulua verkoston jäsenenä jäsenvaltiot, komissio ja elintarvikeviranomaiset. Järjestelmän ei tulisi kattaa nopeaa tietojenvaihtoa säteilyhätilanteen yhteydessä, josta säädetään neuvoston päätöksessä 87/600/Euratom⁽²⁾.

⁽¹⁾ EYVL L 228, 11.8.1992, s. 24.⁽²⁾ EYVL L 371, 30.12.1987, s. 76.⁽¹⁾ EYVL L 228, 11.8.1992, s. 24.⁽²⁾ EYVL L 371, 30.12.1987, s. 76.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

(58) Viimeaikaiset elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyneet tapaukset ovat osoittaneet tarpeen vahvistaa kiireellisissä tapauksissa sovellettavat aiheelliset toimenpiteet, joilla taataan, että kaikenlaisiin ja kaikkialta peräisin oleviin elintarvikkeisiin ja kaikkiin rehuihin voidaan soveltaa yhteisiä toimenpiteitä, jos ne aiheuttavat vakavan riskin ihmisten terveydelle. Tällaisen laajan lähestymistavan elintarvikkeiden turvallisuutta koskeviin kiireellisiin toimenpiteisiin pitäisi antaa mahdollisuus tehokkaisiin toimenpiteisiin ja keinotekkoisten eroavuuksien välttämiseen sellaisten vakavien riskien käsittelyssä, jotka liittyvät elintarvikkeisiin tai rehuihin.

(59) Viimeaikaiset elintarvikekriisit ovat myös osoittaneet komissiolle, miten hyödyllisiä asianmukaisesti mukautetut, nopeammat kriisinhallintamenettelyt ovat. Näiden organisaatioon liittyvien menettelyjen avulla olisi oltava mahdollista parantaa toimien koordinoitua ja valita parhaiden tieteellisten tietojen perusteella tehokkaimmat toimenpiteet. Sen vuoksi tarkistetuissa menettelyissä olisi otettava huomioon elintarvikeviranomaisen velvollisuudet ja niissä olisi mainittava sen tarjoama tieteellinen ja tekninen tuki elintarvikekriisin yhteydessä.

(60) Tehokkaamman elintarvikeketjua koskevan laajan lähestymistavan varmistamiseksi olisi perustettava elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä komitea korvaamaan pysyvä eläinlääkintäkomitea, pysyvä elintarvikekomitea ja pysyvä rehukomitea. Sen vuoksi olisi kumottava neuvoston päätökset 68/361/ETY⁽¹⁾, 69/414/ETY⁽²⁾, ja 70/372/ETY⁽³⁾. Samasta syystä elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän komitean olisi korvattava pysyvä kasvinsuojelukomitea siltä osin kuin kyse on sen toimivaltaasta kasvinsuojelutuotteitten ja jäämien enimmäisrajojen vahvistamisen suhteen (direktiivit 76/895/ETY⁽⁴⁾, 86/362/ETY⁽⁵⁾, 86/363/ETY⁽⁶⁾, 90/642/ETY⁽⁷⁾ ja 91/414/ETY⁽⁸⁾).

(61) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽⁹⁾ mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 255, 18.10.1968, s. 23.

⁽²⁾ EYVL L 291, 19.11.1969, s. 9.

⁽³⁾ EYVL L 170, 3.8.1970, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 341, 9.12.1976, s. 26. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 96/32/EY (EYVL L 144, 18.6.1996, s. 12).

⁽⁵⁾ EYVL L 221, 7.8.1986, s. 37.

⁽⁶⁾ EYVL L 221, 7.8.1986, s. 43.

⁽⁷⁾ EYVL L 350, 14.12.1990, s. 71.

⁽⁸⁾ EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁽⁹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

MUUTETTU EHDOTUS

(61) Viimeaikaiset elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyneet tapaukset ovat osoittaneet tarpeen vahvistaa kiireellisissä tapauksissa sovellettavat aiheelliset toimenpiteet, joilla taataan, että kaikenlaisiin ja kaikkialta peräisin oleviin elintarvikkeisiin ja kaikkiin rehuihin voidaan soveltaa yhteisiä toimenpiteitä, jos ne aiheuttavat vakavan riskin ihmisten terveydelle. Tällaisen laajan lähestymistavan elintarvikkeiden turvallisuutta koskeviin kiireellisiin toimenpiteisiin pitäisi antaa mahdollisuus tehokkaisiin toimenpiteisiin ja keinotekkoisten eroavuuksien välttämiseen sellaisten vakavien riskien käsittelyssä, jotka liittyvät elintarvikkeisiin tai rehuihin.

(62) Viimeaikaiset elintarvikekriisit ovat myös osoittaneet komissiolle, miten hyödyllisiä asianmukaisesti mukautetut, nopeammat kriisinhallintamenettelyt ovat. Näiden organisaatioon liittyvien menettelyjen avulla olisi oltava mahdollista parantaa toimien koordinoitua ja valita parhaiden tieteellisten tietojen perusteella tehokkaimmat toimenpiteet. Sen vuoksi tarkistetuissa menettelyissä olisi otettava huomioon elintarvikeviranomaisen velvollisuudet ja niissä olisi mainittava sen neuvojen muodossa tarjoama tieteellinen ja tekninen tuki elintarvikekriisin yhteydessä.

(63) Tehokkaamman elintarvikeketjua koskevan laajan lähestymistavan varmistamiseksi olisi perustettava elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä komitea korvaamaan pysyvä eläinlääkintäkomitea, pysyvä elintarvikekomitea ja pysyvä rehukomitea. Sen vuoksi olisi kumottava neuvoston päätökset 68/361/ETY⁽¹⁾, 69/414/ETY⁽²⁾, ja 70/372/ETY⁽³⁾. Samasta syystä elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän komitean olisi korvattava pysyvä kasvinsuojelukomitea siltä osin kuin kyse on sen toimivaltaasta kasvinsuojelutuotteitten ja jäämien enimmäisrajojen vahvistamisen suhteen (direktiivit 76/895/ETY⁽⁴⁾, 86/362/ETY⁽⁵⁾, 86/363/ETY⁽⁶⁾, 90/642/ETY⁽⁷⁾ ja 91/414/ETY⁽⁸⁾).

(64) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽⁹⁾ mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 255, 18.10.1968, s. 23.

⁽²⁾ EYVL L 291, 19.11.1969, s. 9.

⁽³⁾ EYVL L 170, 3.8.1970, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 341, 9.12.1976, s. 26. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 96/32/EY (EYVL L 144, 18.6.1996, s. 12).

⁽⁵⁾ EYVL L 221, 7.8.1986, s. 37.

⁽⁶⁾ EYVL L 221, 7.8.1986, s. 43.

⁽⁷⁾ EYVL L 350, 14.12.1990, s. 71.

⁽⁸⁾ EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁽⁹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

(62) On tarpeen antaa toimijoille riittävästi aikaa mukautua joihinkin tässä asetuksessa vahvistettuihin vaatimuksiin ja arvioida, että elintarvikeviranomaisen aloittaa toimintansa 1 päivänä tammikuuta 2002.

(63) On tärkeää välttää sekaannuksia elintarvikeviranomaisen ja neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2309/93 ⁽¹⁾ perustetun Euroopan lääkearviointiviraston tehtävien välillä. Sen vuoksi on tarpeen säätää, että tämä asetus ei rajoita Euroopan lääkearviointivirastolle annettua toimivaltaa, mukaan lukien toimivalta, joka perustuu yhteisön menettelystä eläinlääkejäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi eläinperäisissä elintarvikkeissa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annettuun asetukseen (EY) N:o 2377/90 ⁽²⁾.

(64) Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tämän asetuksen tavoitteiden toteuttamiseksi on tarpeen ja asianmukaista säätää elintarvikelainsäädännön yhteisen perustan yhteisössä muodostavien käsitteiden, periaatteiden ja toimenpiteiden lähentämisestä sekä perustaa Euroopan elintarvikeviranomaisen. Tämä asetus rajoittuu siihen, mikä on tarpeen tavoitteiden toteuttamiseksi perustamissopimuksen 5 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Tavoite ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa asetetaan perusta ihmisten elämän ja terveyden sekä kuluttajien etujen korkeatasoisen suojelun varmistamiselle elintarvikkeiden osalta ja taataan samalla sisämarkkinoiden tehokas toiminta. Siinä vahvistetaan yhteiset periaatteet ja vastuualat, keinot vahvan tieteellisen perustan tarjoamiseen sekä tehokkaat organisatoriset järjestelyt ja menettelyt, joihin elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuutta koskeva päätöksenteko perustuu.

2. Tässä asetuksessa vahvistetaan 1 kohdan soveltamiseksi yleiset periaatteet, jotka koskevat yleisesti elintarvikkeita ja rehuja ja varsinkin elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuutta yhteisön tasolla tai kansallisella tasolla.

⁽¹⁾ EYVL L 214, 24.8.1993, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 649/1998 (EYVL L 88, 24.3.1998, s. 7).

⁽²⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2391/2000 (EYVL L 276, 28.10.2000, s. 5.).

MUUTETTU EHDOTUS

(65) On tarpeen antaa toimijoille riittävästi aikaa mukautua joihinkin tässä asetuksessa vahvistettuihin vaatimuksiin ja arvioida, että elintarvikeviranomaisen aloittaa toimintansa 1 päivänä tammikuuta 2002.

(66) On tärkeää välttää sekaannuksia elintarvikeviranomaisen ja neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2309/93 ⁽¹⁾ perustetun Euroopan lääkearviointiviraston tehtävien välillä. Sen vuoksi on tarpeen säätää, että tämä asetus ei rajoita Euroopan lääkearviointivirastolle annettua toimivaltaa, mukaan lukien toimivalta, joka perustuu yhteisön menettelystä eläinlääkejäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi eläinperäisissä elintarvikkeissa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annettuun asetukseen (EY) N:o 2377/90 ⁽²⁾.

(67) Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tämän asetuksen tavoitteiden toteuttamiseksi on tarpeen ja asianmukaista säätää elintarvikelainsäädännön yhteisen perustan yhteisössä muodostavien käsitteiden, periaatteiden ja toimenpiteiden lähentämisestä sekä perustaa Euroopan elintarvikeviranomaisen. Tämä asetus rajoittuu siihen, mikä on tarpeen tavoitteiden toteuttamiseksi perustamissopimuksen 5 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti,

Ei muutoksia

⁽¹⁾ EYVL L 214, 24.8.1993, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 649/1998 (EYVL L 88, 24.3.1998, s. 7).

⁽²⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2391/2000 (EYVL L 276, 28.10.2000, s. 5.).

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

Tällä asetuksella perustetaan Euroopan elintarvikeviranomaisen.

Tällä asetuksella vahvistetaan menettelyt asioissa, joilla on välitön tai välillinen vaikutus elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuuteen.

3. Tätä asetusta sovelletaan elintarvikkeiden ja rehujen kaikissa tuotanto-, ja jakeluvaiheissa. Sitä ei sovelleta yksityiseen kotikäyttöön tarkoitettuun alkutuotantoon eikä yksityiseen kotikäyttöön tarkoitettujen elintarvikkeiden valmistukseen, käsittelyyn tai varastointiin kotona.

2 artikla

Elintarvikkeen määritelmä

Tässä asetuksessa tarkoitetaan "elintarvikkeella" mitä tahansa ainetta tai tuotetta, myös valmistettua, osittain valmistettua tai valmistamatonta tuotetta, joka on tarkoitettu tai jonka voidaan kohtuudella olettaa tulevan ihmisten nautittavaksi. Siihen sisältyvät juomat, purukumi ja vesi mukaan lukien kaikki aineet, jotka on tarkoituksellisesti lisätty elintarvikkeeseen sen valmistuksen tai käsittelyn aikana. Siihen sisältyy vesi, joka on otettu direktiivin 98/83/EY 6 artiklan mukaisen vaatimustenmukaisuuden määrittelykohdan jälkeen, ja rajoittamatta direktiivien 80/778/ETY ja 98/83/EY vaatimusten soveltamista.

Siihen eivät sisälly

- a) rehut
- b) elävät eläimet, ellei niitä ole valmistettu ihmisten ravintona markkinoille saatettavaksi
- c) kasvit ennen niiden korjuuta
- d) neuvoston direktiiveissä 65/65/ETY ⁽¹⁾ ja 92/73/ETY ⁽²⁾ tarkoitetut lääkkeet
- e) neuvoston direktiivissä 76/768/ETY ⁽³⁾ tarkoitetut kosmetiset valmisteet
- f) neuvoston direktiivissä 89/622/ETY ⁽⁴⁾ tarkoitetut tupakka ja tupakkatuotteet
- g) vuonna 1961 tehdyssä Yhdistyneiden Kansakuntien huumausaineyleissopimuksessa ja vuonna 1971 tehdyssä psykotrooppisia aineita koskevassa Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksessa tarkoitetut huumeet ja psykotrooppiset aineet
- h) jäämät ja epäpuhtaudet.

⁽¹⁾ EYVL 22, 9.2.1965, s. 369/65.

⁽²⁾ EYVL L 297, 13.10.1992, s. 8.

⁽³⁾ EYVL L 262, 27.9.1976, s. 169.

⁽⁴⁾ EYVL L 359, 8.12.1989, s. 1.

MUUTETTU EHDOTUS

3. Tätä asetusta sovelletaan elintarvikkeiden ja rehujen kaikissa tuotanto-, jalostus- ja jakeluvaiheissa. Sitä ei sovelleta yksityiseen kotikäyttöön tarkoitettuun alkutuotantoon eikä yksityiseen kotikäyttöön tarkoitettujen elintarvikkeiden valmistukseen, käsittelyyn tai varastointiin kotona.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

3 artikla

Muut määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

1. "elintarvikelainsäädännöllä" lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, jotka koskevat yleisesti elintarvikkeita ja erityisesti elintarvikkeiden turvallisuutta. Siihen sisältyy mikä tahansa elintarvikkeiden tuotanto-, ja jakeluvaihe samoin kuin elintarviketuotantoon käytettävien eläinten rehujen tuotanto-, jalostus- ja jakeluvaiheet;
2. "elintarvikeyrityksellä" voittoa tuottavaa tai tuottamatonta, julkista tai yksityistä yritystä, joka toteuttaa mitä tahansa toimia, jotka liittyvät mihin tahansa elintarvikkeiden tuotannon, jalostuksen ja jakelun vaiheisiin;
3. "elintarvikealan toimijalla" luonnollisia tai oikeushenkilöitä, jotka ovat vastuussa elintarvikelainsäädännön vaatimusten noudattamisen varmistamisesta valvonnassaan olevassa elintarvikealan yrityksessä;
4. "rehulla" mitä tahansa suun kautta tapahtuvaan eläinten ruokintaan tarkoitettua ainetta tai tuotetta, mukaan lukien lisäaineet, riippumatta siitä, onko se jalosteena, puolijalosteena vai jalostamatonta;
5. "rehuyrityksellä" voittoa tuottavaa tai tuottamatonta, julkista tai yksityistä yritystä, joka toteuttaa mitä tahansa rehujen tuotantoon, käsittelyyn, jalostukseen, varastointiin, tai jakeluun liittyviä toimia, myös jalostaa tai varastoi rehuja omistamiensa elintarviketuotantoon käytettävien eläinten ruokkimiseksi;
6. "rehualan toimijalla" luonnollisia tai oikeushenkilöitä, jotka ovat vastuussa elintarvikelainsäädännön vaatimusten noudattamisen varmistamisesta valvonnassaan olevassa rehuyrityksessä;
7. "vähittäisportaalla" elintarvikkeiden käsittelyä ja/tai jalostusta, säilytystä myyntipaikassa ja jakelua lopulliselle kuluttajalle, johon kuuluvat jakelukeskukset, ateriapalvelutoimet, tehdasruokalat, laitosruokalat, ravintolat sekä muut samankaltaiset elintarvikepalvelutoimet ja -kaupat, markettien jakelukeskukset ja tukkuliikkeet;

1. "elintarvikelainsäädännöllä" lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, jotka koskevat yleisesti elintarvikkeita ja erityisesti elintarvikkeiden turvallisuutta sekä yhteisössä että jäsenvaltioiden tasolla. Siihen sisältyy mikä tahansa elintarvikkeiden tuotanto-, jalostus- ja jakeluvaihe samoin kuin elintarviketuotantoon käytettävien eläinten rehujen tuotanto-, jalostus- ja jakeluvaiheet;

Ei muutoksia

5. "rehuyrityksellä" voittoa tuottavaa tai tuottamatonta, julkista tai yksityistä yritystä, joka toteuttaa mitä tahansa rehujen tuotantoon, käsittelyyn, jalostukseen, varastointiin, kuljetukseen tai jakeluun liittyviä toimia, myös tuottajaa, joka tuottaa, jalostaa tai varastoi rehuja omistamiensa elintarviketuotantoon käytettävien eläinten ruokkimiseksi;

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

8. "markkinoille saattamisella" elintarvikkeen tai rehun hallussapitämistä niiden myyntiä varten, myös myytäväksi tarjoamista tai muuta joko ilmaiseksi tai korvausta vastaan tapahtuvaa siirtoa sekä itse myyntiä, ja muita siirtomuotoja;
9. "riskillä" vaaran aiheuttaman terveydellisen haittavaikutuksen todennäköisyyttä ja voimakkuutta;
10. "riskianalyysillä" kolmiosaista prosessia, joka käsittää riskinarvioinnin, riskinhallinnan sekä riskiviestinnän;
11. "riskinarvioinnilla" tieteellistä prosessia, joka koostuu seuraavista neljästä vaiheesta: vaaran tunnistaminen, vaaran kuvaaminen, altistuksen arviointi ja riskin kuvaaminen;
12. "riskinhallinnalla" riskinarvioinnista erillistä prosessia, jossa verrataan toimenpidevaihtoehtoja, kuullaan asianomaisia osapuolia, otetaan huomioon riskinarviointi ja muut oikeutetut tekijät ja tarvittaessa valitaan tarkoituksenmukaiset ennaltaehkäisyä ja valvontaa koskevat vaihtoehdot;
13. "riskiviestinnällä" vaaraan, riskiin, riskitekijöihin ja riskin havaitsemiseen liittyvien tietojen ja mielipiteiden vastavuoroista välittämistä riskianalyysin aikana riskinarvioinnista ja riskinhallinnasta vastaavien, kuluttajien, elintarvike- ja rehuhuuyritysten, akateemisen yhteisön ja muiden asiasta kiinnostuneiden kanssa, mukaan lukien myös riskinarvioinnin tulosten ja riskinhallintaa koskevien päätösten taustan selittäminen;
14. "vaaralla" elintarvikkeessa tai rehussa esiintyvää biologista, kemiallista tai fyysistä tekijää tai tilaa, joka saattaa vaarantaa elintarvikkeen tai rehun turvallisuuden;
15. "jäljitettävyydellä" mahdollisuutta jäljittää elintarvike, rehu, elintarviketuotantoon käytettävä eläin tai valmistusaine, joka on tarkoitettu lisättäväksi tai jota oletetaan lisättävän elintarvikkeeseen tai rehuun, kaikissa tuotanto-, ja jakeluvaiheissa ja seurata kutakin näistä kyseisissä vaiheissa;
16. "tuotanto-, ja jakeluvaiheilla" mitä tahansa vaihetta, mukaan lukien, elintarvikkeen alkutuotannosta sen, myyntiin tai lopulliselle kuluttajalle toimittamiseen asti edellä mainitut vaiheet mukaan luettuna ja, silloin kun sillä on merkitystä, rehujen, tuotantoa, jakelua, myyntiä ja toimittamista;

MUUTETTU EHDOTUS

8. "markkinoille saattamisella" elintarvikkeen tai rehun hallussapitämistä niiden myyntiä varten, myös myytäväksi tarjoamista tai muuta joko ilmaiseksi tai korvausta vastaan tapahtuvaa siirtoa sekä itse myyntiä, jakelua ja muita siirtomuotoja;
- Ei muutoksia
15. "jäljitettävyydellä" mahdollisuutta jäljittää elintarvike, rehu, elintarviketuotantoon käytettävä eläin tai valmistusaine, joka on tarkoitettu lisättäväksi tai jota oletetaan lisättävän elintarvikkeeseen tai rehuun, kaikissa tuotanto-, jalostus- ja jakeluvaiheissa ja seurata kutakin näistä kyseisissä vaiheissa;
16. "tuotanto-, jalostus- ja jakeluvaiheilla" mitä tahansa vaihetta, tuonti mukaan lukien, elintarvikkeen alkutuotannosta sen varastointiin, siirtoon, myyntiin tai lopulliselle kuluttajalle toimittamiseen asti edellä mainitut vaiheet mukaan luettuna ja, silloin kun sillä on merkitystä, rehujen tuontia, tuotantoa, varastointia, siirtoa, jakelua, myyntiä ja toimittamista;

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

17. "alkutuotannolla" alkutuotannon tuotteiden tuotantoa, kasvatusta ja viljelyä, myös sadonkorjuuta, lypsämistä ja kaikkia tilaeläintuotannon vaiheita ennen teurastusta. Se sisältää myös metsästyksen, kalastuksen;

II LUKU

YLEINEN ELINTARVIKELAINSÄÄDÄNTÖ

4 artikla

Soveltamisala

1. Tämä luku koskee elintarvikkeiden kaikkia tuotanto-, ja jakeluvaiheita sekä elintarviketuotantoon käytettäviä eläimiä varten tuotettuja ja niille annettuja rehuja.
2. Jäljempänä 5–10 artiklassa esitettävät periaatteet muodostavat yleiset laaja-alaiset puitteet, joita on noudatettava toimenpiteitä toteuttaessa.
3. Voimassa olevat elintarvikelainsäädännön periaatteet ja menettelyt on mukautettava mahdollisimman pian ja viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2007 5–10 artiklan noudattamiseksi.
4. Ennen sitä ja 2 kohdasta poiketen voimassa olevaa lainsäädäntöä pannaan täytäntöön ottaen huomioon 5–10 artiklassa esitetty periaatteet.

1 J a k s o

Elintarvikelainsäädännön yleiset periaatteet

5 artikla

Yleiset tavoitteet

1. Elintarvikelainsäädännön on pyrittävä yhteen tai useampaan, ihmisten elämän ja terveyden suojelun korkean tason yleiseen tavoitteeseen, elintarvikekaupan, ottaen huomioon tarpeen mukaan eläinten terveyden ja hyvinvoinnin suojelun, kasvien terveyden ja ympäristönsuojelun.
2. Elintarvikelainsäädännöllä pyritään saavuttamaan tässä luvussa esitettyjen yleisten periaatteiden ja vaatimusten mukaisesti valmistettujen tai kaupan pidettävien elintarvikkeiden ja rehujen vapaa liikkuvuus yhteisössä.

MUUTETTU EHDOTUS

17. "alkutuotannolla" alkutuotannon tuotteiden tuotantoa, kasvatusta ja viljelyä, myös sadonkorjuuta, lypsämistä ja kaikkia tilaeläintuotannon vaiheita ennen teurastusta. Se sisältää myös metsästyksen, kalastuksen ja luonnonvaraisten tuotteiden korjaamisen;
18. "lopullisella kuluttajalla" elintarvikkeen viimeistä kuluttajaa, joka ei käytä elintarviketta mihinkään elintarvikealan toimintaan.

Ei muutoksia

1. Tämä luku koskee elintarvikkeiden kaikkia tuotanto-, jalostus- ja jakeluvaiheita sekä elintarviketuotantoon käytettäviä eläimiä varten tuotettuja ja niille annettuja rehuja.

Ei muutoksia

1. Elintarvikelainsäädännön on pyrittävä yhteen tai useampaan, ihmisten elämän ja terveyden suojelun korkean tason yleiseen tavoitteeseen, kuluttajien etujen suojeluun, mukaan lukien elintarvikekaupan rehelliset menettelytavat, ottaen huomioon tarpeen mukaan eläinten terveyden ja hyvinvoinnin suojelun, kasvien terveyden ja ympäristönsuojelun.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

3. Voimassa olevat tai pian voimaan tulevat kansainväliset standardit on otettava huomioon elintarvikelainsäädäntöä kehitettäessä tai mukautettaessa.

6 artikla

Riskianalyysi

1. Ihmisten terveyden ja elämän suojelun korkeaa tasoa koskevan yleisen tavoitteen saavuttamiseksi elintarvikelainsäädännön on perustuttava riskianalyysiin, paitsi jos tämä ei ole toimenpiteen olosuhteiden tai luonteen kannalta tarkoituksenmukaista.

2. Riskinarvioinnin on perustuttava käytettävissä oleviin tieteellisiin todisteisiin, ja se on toteutettava riippumattomasti, objektiivisesti ja avoimesti.

3. Riskinhallinnassa on otettava huomioon riskinarvioinnin tulokset, erityisesti 22 artiklalla perustetun Euroopan elintarviketurvallisuusviraston lausunnot, muut tarkastelevan asian kannalta merkitykselliset tekijät ja 7 artiklan 1 kohdan mukaisten edellytysten täyttyessä ennalta varautumisen periaate.

7 artikla

Ennalta varautumisen periaate

1. Olosuhteissa, joissa käytettävissä olevien tietojen arvioinnin perusteella terveyshaitan mahdollisuus on tunnistettu, mutta asiasta vallitsee tieteellinen epävarmuus, saadaan laajempaan riskinarviointiin tarvittavia täydentäviä tieteellisiä tietoja odoteltaessa toteuttaa väliaikaisia riskinhallintatoimenpiteitä, jotka ovat tarpeen yhteisössä valitun korkeatasoisen terveyden suojelun varmistamiseksi.

2. Edellä olevan 1 kohdan nojalla toteutettujen toimenpiteiden on oltava oikeasuhteisia, eivätkä ne saa rajoittaa kauppaa enemmän kuin on tarpeen yhteisössä valitun korkeatasoisen terveyden suojelun saavuttamiseksi, ja niissä on otettava huomioon tekninen ja taloudellinen toteutettavuus sekä muut tarkasteltavana olevan asian kannalta lailliset tekijät. Näitä toimenpiteitä tarkastellaan uudelleen kohtuullisen ajan kuluttua sen mukaan, minkäluonteinen riski elämälle tai terveydelle on havaittu ja minkätyyppisiä tieteellisiä tietoja tarvitaan tieteellisen epävarmuuden selvittämiseksi sekä kattavamman riskinarvioinnin toteuttamiseksi.

MUUTETTU EHDOTUS

3. Voimassa olevat tai pian voimaan tulevat kansainväliset standardit on otettava huomioon elintarvikelainsäädäntöä kehitettäessä tai mukautettaessa, paitsi jos kyseiset standardit tai niiden asiaa koskevat osat olisivat tehoton tai asiaton keino elintarvikelainsäädännön laillisten tavoitteiden saavuttamiseksi, jos siihen on tieteellinen perustelu tai jos niistä seuraisi yhteisössä asianmukaiseksi määritellystä tasosta poikkeava suojelun taso.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

8 artikla

Kuluttajien etujen suojeleminen

Elintarvikelainsäädännön on pyrittävä suojaamaan kuluttajien etuja sekä tarjoamaan kuluttajille lähtökohdat kuluttamiaan elintarvikkeita koskevien perusteltujen valintojen tekemiseksi. Sen tavoitteena on ehkäistä

- a) vilpilliset menettelyt
- b) elintarvikkeiden sekoittaminen ja
- c) kaikki muut menettelytavat, jotka voivat johtaa kuluttajia harhaan.

2 J a k s o

Avoimuuden periaatteet

9 artikla

Julkinen kuuleminen

Elintarvikelainsäädäntöä laadittaessa on toteutettava asianmukaisessa vaiheessa julkinen kuuleminen joko suoraan tai edustuselinten kautta.

Elintarvikelainsäädäntöä laadittaessa on toteutettava asianmukaisessa vaiheessa julkinen kuuleminen joko suoraan tai edustuselinten kautta, ellei asian kiireellisyys muuta vaadi.

10 artikla

Tiedottaminen suurelle yleisölle

Rajoittamatta asiakirjojen julkisuutta koskevien yhteisön oikeuden ja kansallisen oikeuden säännösten soveltamista, jos on perustellut syyt epäillä, että elintarvike tai rehu voi aiheuttaa riskin ihmisen tai eläimen terveydelle, viranomaisten on toteutettava riskin luonteen, vakavuuden ja laajuuden kannalta aiheellisia toimia, joilla tiedotetaan yleisölle terveydelle aiheutuvan riskin luonteesta, mainitaan mahdollisimman tarkkaan elintarvike tai rehu, elintarvike- tai rehutyypin ja kerrotaan sen mahdollisesti aiheuttamasta riskistä sekä toimenpiteistä, jotka on toteutettu tai jotka aiotaan toteuttaa kyseisen riskin ehkäisemiseksi, vähentämiseksi tai poistamiseksi.

Ei muutoksia

3 J a k s o

Elintarvikekauppaa koskevat yleiset velvollisuudet

11 artikla

Yhteisön tuodut elintarvikkeet ja rehut

1. Yhteisöön sen markkinoille saatettaviksi tuotujen elintarvikkeiden ja rehujen on oltava elintarvikelainsäädännön asiaa koskevien vaatimusten tai yhteisön vähintään vastaaviksi tunnustamien edellytysten mukaisia tai, jos yhteisön ja tuojamaan kesken on tehty erityissopimus, tähän sisältyvien vaatimusten mukaisia.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

12 artikla

Yhteisöstä vietävät elintarvikkeet

1. Yhteisöstä kolmansien maiden markkinoille saattamista varten vietävien tai jälleenvietävien elintarvikkeiden on oltava elintarvikelainsäädännön asiaa koskevien vaatimusten mukaisia, jolleivät tuojamaan viranomaiset muuta vaadi ja jollei tuojamaassa voimassa olevissa laeissa, asetuksissa, standardeissa, käytäntesäännöissä ja muissa oikeudellisissa tai hallinnollisissa menettelyissä muuta vaadita.

Muissa olosuhteissa elintarvikkeita voidaan viedä tai jälleenviedä edellyttäen, että kohdemaan toimivaltaiset viranomaiset ovat nimenomaisesti suostuneet siihen saatuaan ensin täydelliset tiedot niistä syistä ja olosuhteista, joiden takia asianomaisia elintarvikkeita tai rehuja ei voitu saattaa markkinoille yhteisössä.

2. Jos sovelletaan yhteisön tai jonkin sen jäsenvaltion ja kolmannen maan välillä tehdyn kahdenvälisen sopimuksen määräyksiä, yhteisöstä tai kyseisestä jäsenvaltioista kyseiseen kolmanteen maahan vietävien elintarvikkeiden on oltava näiden määräysten mukaisia.

13 artikla

Kansainväliset standardit

Rajoittamatta oikeuksiaan ja velvollisuuksiaan yhteisö ja sen jäsenvaltiot

- a) myötävaikuttavat elintarvikkeita ja rehuja koskevien kansainvälisten teknisten standardien sekä terveys- ja kasvinsuojelustandardien kehittämiseen
- b) tukevat kansainvälisten hallitustenvälisten ja valtiosta riippumattomien järjestöjen elintarvike- ja rehustandardien alalla tekemän työn koordinointia
- c) myötävaikuttavat elintarvikkeisiin ja rehuihin liittyvien erityistöimien vastaavuuden tunnustamista koskevien sopimusten kehittämiseen, kun se on mielekästä ja tarkoituksenmukaista
- d) kiinnittävät erityistä huomiota kehitysmaiden kehitystä, rahoitusta ja kauppaa koskeviin erityistarpeisiin taatakseen, että kansainvälisillä standardeilla ei luoda tarpeettomia esteitä viennille kehitysmaista.

Yhteisöstä vietävät elintarvikkeet ja rehut

1. Yhteisöstä kolmansien maiden markkinoille saattamista varten vietävien tai jälleenvietävien elintarvikkeiden ja rehujen on oltava elintarvikelainsäädännön asiaa koskevien vaatimusten mukaisia, jolleivät tuojamaan viranomaiset muuta vaadi ja jollei tuojamaassa voimassa olevissa laeissa, asetuksissa, standardeissa, käytäntesäännöissä ja muissa oikeudellisissa tai hallinnollisissa menettelyissä muuta vaadita.

Muissa olosuhteissa, paitsi jos elintarvikkeet ovat haitallisia terveydelle tai jos rehut eivät ole turvallisia, elintarvikkeita ja rehuja voidaan viedä tai jälleenviedä edellyttäen, että kohdemaan toimivaltaiset viranomaiset ovat nimenomaisesti suostuneet siihen saatuaan ensin täydelliset tiedot niistä syistä ja olosuhteista, joiden takia asianomaisia elintarvikkeita tai rehuja ei voitu saattaa markkinoille yhteisössä.

2. Jos sovelletaan yhteisön tai jonkin sen jäsenvaltion ja kolmannen maan välillä tehdyn kahdenvälisen sopimuksen määräyksiä, yhteisöstä tai kyseisestä jäsenvaltioista kyseiseen kolmanteen maahan vietävien elintarvikkeiden ja rehujen on oltava näiden määräysten mukaisia.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

4 J a k s o

Elintarvikelainsäädännön yleiset vaatimukset

14 artikla

Elintarvikkeiden turvallisuutta koskevat vaatimukset

1. Elintarviketta ei pidetä turvallisena, jos se on a) terveydelle haitallinen b) ihmisravinnoksi soveltumaton. 2. Määritettäessä, onko elintarvike turvallinen vai ei, on otettava huomioon seuraavat seikat: a) elintarvikkeen tavanomaiset käyttöolosuhteet kuluttajan kanalta sekä jokaisessa tuotanto, ja jakeluvaiheessa, ja b) kuluttajalle tarjotut tiedot, myös pakkausmerkinnässä olevat tiedot, tai yleisesti kuluttajan saatavilla olevat tiedot tietyn elintarvikkeen tai elintarvikeryhmän terveyshaittojen välttämisestä sekä se, onko kuluttaja tiedoista huolimatta päättänyt olla välittämättä tällaisista ohjeista tai muista kyseistä elintarviketta tai elintarvikeryhmiä koskevista tiedoista. 3. Määritettäessä, onko elintarvike terveydelle haitallinen, on otettava huomioon seuraavat seikat: a) ei ainoastaan mahdolliset välittömät ja/tai lyhyen, ja/tai pitkän aikavälin vaikutukset, jotka elintarvikkeella on sitä nauttivan henkilön terveydelle, vaan myös vaikutukset seuraaville sukupolville b) mahdolliset kasautuvat toksiset vaikutukset c) tietyn kuluttajaryhmän erityisherkkyydet, jos elintarvike on tarkoitettu kyseiselle kuluttajaluokalle. 4. Määritettäessä, onko jokin elintarvike ihmisravinnoksi soveltumaton, on otettava huomioon, että elintarviketta ei voida hyväksyä ihmisravinnoksi sille aiottuun käyttötarkoitukseen, koska se on saastunut joko vieraiden aineiden takia tai muutoin, taikka pilaantumisen, mätänemisen tai laadun heikentymisen seurauksena.	1. Markkinoille ei saa saattaa elintarvikkeita, jotka eivät ole turvallisista. 2. Elintarviketta ei pidetä turvallisena, jos se on Ei muutoksia 3. Määritettäessä, onko elintarvike turvallinen vai ei, on otettava huomioon seuraavat seikat: a) elintarvikkeen tavanomaiset käyttöolosuhteet kuluttajan kanalta sekä jokaisessa tuotanto, jalostus- ja jakeluvaiheessa, ja Ei muutoksia 4. Määritettäessä, onko elintarvike terveydelle haitallinen, on otettava huomioon seuraavat seikat: Ei muutoksia c) tietyn kuluttajaryhmän terveydelliset erityisherkkyydet, jos elintarvike on tarkoitettu kyseiselle kuluttajaluokalle. 5. Määritettäessä, onko jokin elintarvike ihmisravinnoksi soveltumaton, on otettava huomioon, että elintarviketta ei voida hyväksyä ihmisravinnoksi sille aiottuun käyttötarkoitukseen, koska se on saastunut joko vieraiden aineiden takia tai muutoin, taikka pilaantumisen, mätänemisen tai laadun heikentymisen seurauksena.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

5. Jos elintarvike, joka ei ole turvallinen, on osa samaan luokkaan kuuluvien tai samaa kuvausta vastaavien elintarvikkeiden erää tai lähetystä, on oletettava, että sama koskee kaikkia kyseiseen erään tai lähetykseen kuuluvia elintarvikkeita, ellei yksityiskohtaisesta arvioinnista ilmene, että ei ole mitään näyttöä siitä, että loppuosa erästä tai lähetyksestä ei olisi turvallinen.

6. Elintarviketta, joka on koskevien yhteisön elintarvikelainsäädännön säännösten mukainen, on pidettävä turvallisena näihin yhteisön säännöksiin sisältyvien näkökohtien osalta.

7. Jos yhteisön erityisiä säännöksiä ei ole, elintarviketta on pidettävä turvallisena, jos se vastaa sen jäsenvaltion, jonka alueella elintarvike on kaupan, voimassa olevan kansallisen elintarvikelainsäädännön säännöksiä, jotka on laadittu ja joita sovelletaan rajoittamatta perustamissopimuksen ja erityisesti sen 28 ja 30 artiklan soveltamista.

15 artikla

Rehujen turvallisuutta koskevat vaatimukset

1. Rehuja ei saa saattaa markkinoille tai antaa millekään elintarviketuotantoon käytettävälle eläimelle, elleivät ne ole turvallisia.

2. Rehua ei pidetä aiottuun tarkoitukseensa turvallisena, jos katsotaan, että

— sillä on haitallinen vaikutus ihmisten tai eläinten terveyteen

— sen vuoksi elintarviketuotantoon käytettävästä eläimestä saatu elintarvike ei ole ihmisravintona turvallinen.

3. Jos rehu, jonka on havaittu olevan rehujen turvallisuutta koskevan vaatimuksen vastainen, on osa samaan luokkaan kuuluvien tai samaa kuvausta vastaavien rehujen erää tai lähetystä,

MUUTETTU EHDOTUS

6. Jos elintarvike, joka ei ole turvallinen, on osa samaan luokkaan kuuluvien tai samaa kuvausta vastaavien elintarvikkeiden erää tai lähetystä, on oletettava, että sama koskee kaikkia kyseiseen erään tai lähetykseen kuuluvia elintarvikkeita, ellei yksityiskohtaisesta arvioinnista ilmene, että ei ole mitään näyttöä siitä, että loppuosa erästä tai lähetyksestä ei olisi turvallinen.

7. Elintarviketta, joka on elintarvikkeiden turvallisuutta koskevien yhteisön elintarvikelainsäädännön säännösten mukainen, on pidettävä turvallisena näihin yhteisön säännöksiin sisältyvien näkökohtien osalta.

8. Se, että elintarvike vastaa kyseiseen elintarvikkeeseen sovellettavia säännöksiä, ei estä toimivaltaisia viranomaisia toteuttamasta asianmukaisia toimenpiteitä määrätäksään markkinoille saattamista koskevia rajoituksia tai vaatiakseen elintarvikkeen poistamista markkinoilta, jos on aihetta epäillä, että elintarvike ei yhdenmukaisuudesta huolimatta ole turvallinen.

9. Jos yhteisön erityisiä säännöksiä ei ole, elintarviketta on pidettävä turvallisena, jos se vastaa sen jäsenvaltion, jonka alueella elintarvike on kaupan, voimassa olevan kansallisen elintarvikelainsäädännön säännöksiä, jotka on laadittu ja joita sovelletaan rajoittamatta perustamissopimuksen ja erityisesti sen 28 ja 30 artiklan soveltamista.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

on oletettava, että sama koskee kaikkia kyseiseen erään tai lähetykseen kuuluvia rehuja, ellei yksityiskohtaisesta arvioinnista ilmene, että ei ole mitään näyttöä siitä, että loppuosa erästä tai lähetyksestä ei täyttäisi rehujen turvallisuutta koskevaa vaatimusta.

4. Rehua, joka on rehujen turvallisuutta koskevien yhteisön erityissäännösten mukainen, on pidettävä turvallisena yhteisön erityissäännöksiin sisältyvien näkökohtien osalta.

5. Se, että rehu vastaa kyseiseen rehuun sovellettavia erityissäännöksiä, ei estä toimivaltaisia viranomaisia toteuttamasta asianmukaisia toimenpiteitä määrätäksään markkinoille saattamista koskevia rajoituksia tai vaatiakseen rehun poistamista markkinoilta, jos on aihetta epäillä, että rehu ei yhdenmukaisuudesta huolimatta ole turvallinen.

6. Jos yhteisön erityisiä säännöksiä ei ole, rehua on pidettävä turvallisena, jos se vastaa sen jäsenvaltion, jonka alueella rehu on liikkeellä, voimassa olevia rehujen turvallisuutta koskevia kansallisen lainsäädännön säännöksiä, jotka on laadittu ja joita sovelletaan rajoittamatta perustamissopimuksen ja erityisesti sen 28 ja 30 artiklan soveltamista.

*16 artikla***Esillepano**

Rajoittamatta yksityiskohtaisempien elintarvikelainsäädännön säännösten soveltamista elintarvikkeiden merkinnät, mainonta ja esillepano, myös niiden muoto, ulkonäkö ja pakkaukset, käytetyt pakkausmateriaalit, tapa, jolla ne on aseteltu, ja olosuhteet, joissa ne esitellään, sekä tiedot, joita niistä annetaan minkä tahansa tiedotusvälineen kautta, eivät saa johtaa kuluttajia harhaan.

*17 artikla***Vastuualueet**

1. Missä tahansa tuotannon, ja jakelun vaiheessa toimivien elintarvike- ja rehualan toimijoiden on vastuullaan olevissa toiminnoissa huolehdittava siitä, että elintarvikkeet tai rehut täyttävät elintarvikelainsäädännön vaatimukset ja varmistettava, että kyseiset vaatimukset täyttyvät.

2. Jäsenvaltioiden on pantava elintarvikelainsäädäntö täytäntöön sekä seurattava ja valvottava, että missä tahansa tuotannon, ja jakelun vaiheessa toimivat elintarvike- ja rehualan toimijat noudattavat elintarvikelainsäädännön vaatimuksia.

MUUTETTU EHDOTUS

1. Missä tahansa tuotannon, jalostuksen ja jakelun vaiheessa toimivien elintarvike- ja rehualan toimijoiden on vastuullaan olevissa toiminnoissa huolehdittava siitä, että elintarvikkeet tai rehut täyttävät niiden toiminnan kannalta asiaankuuluvat elintarvikelainsäädännön vaatimukset ja varmistettava, että kyseiset vaatimukset täyttyvät.

2. Jäsenvaltioiden on pantava elintarvikelainsäädäntö täytäntöön sekä seurattava ja valvottava, että missä tahansa tuotannon, jalostuksen ja jakelun vaiheessa toimivat elintarvike- ja rehualan toimijat noudattavat elintarvikelainsäädännön vaatimuksia.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

Muine olosuhteiden edellyttämine toimintoihin mukaan lukien tiedottaminen elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuudesta ja vaaroista, elintarvike- ja rehuturvallisuuden valvonta ja muut kuuluvat toiminnot.

Jäsenvaltioiden on myös annettava elintarvike- ja rehulainsäädännön rikkomuksiin sovellettavia toimenpiteitä ja seuraamuksia koskevat säännöt. Toimenpiteiden ja seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

18 artikla

Jäljitettävyyden

1. Kaikissa tuotanto-, ja jakeluvaiheissa on huolehdittava siitä, että on mahdollista jäljittää elintarvikkeet, rehut, elintarviketuotantoon käytettävät eläimet ja muut mahdolliset aineet, jotka on tarkoitettu tai joiden voidaan olettaa tulevan lisätyksi elintarvikkeeseen tai rehuun.

2. Elintarvike- ja rehualan toimijoiden on voitava tunnistaa, luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka on toimittanut niille elintarvikkeen, rehun, elintarviketuotantoon käytettävän eläimen tai sellaisen aineen, joka on tarkoitettu tai jonka voidaan olettaa tulevan lisätyksi elintarvikkeeseen tai rehuun.

Tätä varten toimijoilla on oltava käytössä tähän tarkoitetut järjestelmät ja menettelyt, joiden avulla toimivaltaiset viranomaiset saavat nämä tiedot pyynnöstä käyttöönsä.

3. Elintarvike- ja rehualan toimijoilla on oltava käytössä sellaiset järjestelmät ja menettelyt, joiden avulla ne voivat tunnistaa muut yritykset, joihin niiden tuotteita on toimitettu. Nämä tiedot on annettava pyynnöstä toimivaltaisille viranomaisille.

4. Markkinoille saatetuissa tai todennäköisesti markkinoille saatettavissa elintarvikkeissa ja rehuissa on niiden jäljitettävyyden helpottamiseksi oltava riittävät ja asianmukaiset pakkausmerkinnät tai tunnistetiedot tarkempiin säännöksiin sisältyvien asiaa koskevien vaatimusten mukaisesti.

5. Tämän artiklan vaatimusten noudattamiseksi tarkoitetut säännökset voidaan antaa 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

MUUTETTU EHDOTUS

Tämän vuoksi niiden on ylläpidettävä virallisen valvonnan järjestelmää muine olosuhteiden edellyttämine toimintoihin mukaan lukien tiedottaminen elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuudesta ja vaaroista, elintarvike- ja rehuturvallisuuden valvonta ja muut mihin tahansa tuotannon, jalostuksen ja jakelun vaiheeseen kuuluvat toiminnot.

Ei muutoksia

1. Kaikissa tuotanto-, jalostus- ja jakeluvaiheissa on huolehdittava siitä, että on mahdollista jäljittää elintarvikkeet, rehut, elintarviketuotantoon käytettävät eläimet ja muut mahdolliset aineet, jotka on tarkoitettu tai joiden voidaan olettaa tulevan lisätyksi elintarvikkeeseen tai rehuun.

Ei muutoksia

4. Markkinoille saatetuissa tai todennäköisesti markkinoille saatettavissa elintarvikkeissa ja rehuissa on niiden jäljitettävyyden helpottamiseksi asiaan liittyvien asiakirjojen tai tietojen kautta oltava riittävät ja asianmukaiset pakkausmerkinnät tai tunnistetiedot tarkempiin säännöksiin sisältyvien asiaa koskevien vaatimusten mukaisesti.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

19 artikla

Vastuu elintarvikkeiden turvallisuudesta: elintarvikealan toimijat

1. Jos elintarvikealan toimija katsoo tai epäilee, että sen maahantuoma, tuottama, jalostama, valmistama tai jakelema elintarvike ei ole elintarvikkeiden turvallisuutta koskevien vaatimusten mukainen, sen on käynnistettävä välittömästi menettelyt kyseisen elintarvikkeen poistamiseksi markkinoilta ja ilmoitettava siitä toimivaltaisille viranomaisille. Jos tuote saattaa jo olla ehtinyt kuluttajalle, elintarvikealan toimijan on tehokkaalla ja täsmällisellä tavalla ilmoitettava kuluttajille syy poistamiseen tai tarvittaessa varmistettava, että kuluttajille jo toimitetut tuotteet palautetaan, jos muut toimenpiteet eivät ole riittäviä korkeatasoisen terveyden suojelun saavuttamiseksi.

2. Elintarvikealan toimijan, joka vastaa sellaisista vähittäis- tai jakelutoimista, jotka eivät vaikuta elintarvikkeen pakkaamiseen, pakkausmerkintöihin, turvallisuuteen tai koskemattomuuteen, on käynnistettävä menettelyjä poistaakseen tuotteita markkinoilta ja myötävaikuttaakseen elintarvikkeiden turvallisuuden toimittamalla eteenpäin elintarvikkeen jäljittämiseksi tarvittavia tietoja sekä osallistumalla tuottajien, jalostajien, valmistajien ja/tai toimivaltaisten viranomaisten toteuttamiin toimiin.

3. Elintarvikealan toimijan on ilmoitettava välittömästi toimivaltaisille viranomaisille, jos toimija katsoo tai epäilee, että sen markkinoille saattama elintarvike voi olla ihmisten terveydelle vahingollinen. Sen on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille toimista, jotka on toteutettu lopulliselle kuluttajalle aiheutuvien riskien ehkäisemiseksi.

4. Elintarvikealan toimijoiden on tehtävä yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten kanssa toteutettaessa toimia niiden toimittaman elintarvikkeen aiheuttamien riskien välttämiseksi tai

2. Elintarvikealan toimijan, joka vastaa sellaisista vähittäis- tai jakelutoimista, jotka eivät vaikuta elintarvikkeen pakkaamiseen, pakkausmerkintöihin, turvallisuuteen tai koskemattomuuteen, on oman toimintansa osalta käynnistettävä menettelyjä poistaakseen tuotteita markkinoilta ja myötävaikuttaakseen elintarvikkeiden turvallisuuden toimittamalla eteenpäin elintarvikkeen jäljittämiseksi tarvittavia tietoja sekä osallistumalla tuottajien, jalostajien, valmistajien ja/tai toimivaltaisten viranomaisten toteuttamiin toimiin.

3. Elintarvikealan toimijan on ilmoitettava välittömästi toimivaltaisille viranomaisille, jos toimija katsoo tai epäilee, että sen markkinoille saattama elintarvike voi olla ihmisten terveydelle vahingollinen. Sen on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille toimista, jotka on toteutettu lopulliselle kuluttajalle aiheutuvien riskien ehkäisemiseksi. Se ei saa estää eikä lannistaa ketään tekemästä yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten kanssa, kun toiminnalla voidaan torjua tai lieventää elintarvikkeesta aiheutuvaa riskiä tai välttää se.

4. Elintarvikealan toimijoiden on tehtävä yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten kanssa toteutettaessa toimia niiden toimittaman elintarvikkeen aiheuttamien riskien välttämiseksi tai vähentämiseksi.

20 artikla

Vastuu rehujen turvallisuudesta: rehualan toimijat

1. Jos rehualan toimija katsoo tai epäilee, että sen maahantuoma, tuottama, jalostama, valmistama tai jakelema rehu ei ole rehujen turvallisuutta koskevien vaatimusten mukainen, sen on käynnistettävä välittömästi menettelyt kyseisen rehun poistamiseksi markkinoilta ja ilmoitettava siitä toimivaltaisille viran-

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

omaisille. Sen on tehokkaalla ja täsmällisellä tavalla ilmoitettava rehun käyttäjille syy poistamiseen tai tarvittaessa varmistettava, että niille jo toimitetut tuotteet palautetaan, jos muut toimenpiteet eivät ole riittäviä korkeatasoisen terveyden suojelun saattamiseksi.

2. Rehualan toimijan, joka vastaa sellaisista vähittäis- tai jakelutoimista, jotka eivät vaikuta rehun pakkaamiseen, pakkausmerkintöihin, turvallisuuteen tai koskemattomuuteen, on käynnistettävä menettelyjä poistaakseen tuotteita markkinoilta ja myötävaikuttaakseen elintarvikkeiden turvallisuuteen toimittamalla eteenpäin rehun jäljittämiseksi tarvittavia tietoja sekä osallistumalla tuottajien, jalostajien, valmistajien ja/tai toimivaltaisten viranomaisten toteuttamiin toimiin.

3. Rehualan toimijan on ilmoitettava välittömästi toimivaltaisille viranomaisille, jos toimija katsoo tai epäilee, että sen markkinoille saattama rehu ei täytä rehujen turvallisuutta koskevia vaatimuksia. Sen on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille toimista, jotka on toteutettu rehun käytöstä aiheutuvien riskien ehkäisemiseksi.

4. Rehualan toimijoiden on tehtävä yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten kanssa toteutettaessa toimia niiden toimittaman rehun aiheuttamien riskien välttämiseksi.

21 artikla

Korvausvastuu

Tämän luvun säännökset eivät rajoita tuotevastuusta annetun neuvoston direktiivin 85/374/ETY⁽¹⁾, soveltamista.

III LUKU

EUROOPAN ELINTARVIKEVIRANOMAINEN

1 J a k s o

Toiminta-ajatus ja tehtävät

22 artikla

Elintarvikeviranomaisen toiminta-ajatus

1. Perustetaan Euroopan elintarvikeviranomainen, jäljempänä "elintarvikeviranomainen".

⁽¹⁾ EYVL L 210, 7.8.1985, s. 29.

MUUTETTU EHDOTUS

2. Rehualan toimijan, joka vastaa sellaisista vähittäis- tai jakelutoimista, jotka eivät vaikuta rehun pakkaamiseen, pakkausmerkintöihin, turvallisuuteen tai koskemattomuuteen, on oman toimintansa osalta käynnistettävä menettelyjä poistaakseen tuotteita markkinoilta ja myötävaikuttaakseen elintarvikkeiden turvallisuuteen toimittamalla eteenpäin rehun jäljittämiseksi tarvittavia tietoja sekä osallistumalla tuottajien, jalostajien, valmistajien ja/tai toimivaltaisten viranomaisten toteuttamiin toimiin.

3. Rehualan toimijan on ilmoitettava välittömästi toimivaltaisille viranomaisille, jos toimija katsoo tai epäilee, että sen markkinoille saattama rehu ei täytä rehujen turvallisuutta koskevia vaatimuksia. Sen on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille toimista, jotka on toteutettu rehun käytöstä aiheutuvien riskien ehkäisemiseksi. Se ei saa estää eikä lannistaa ketään tekemästä yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten kanssa, kun toiminnalla voidaan torjua tai lieventää elintarvikkeesta aiheutuvaa riskiä tai välttää se.

Ei muutoksia

Tämän luvun säännökset eivät rajoita tuotevastuusta annetun neuvoston direktiivin 85/374/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 1999/34/EY⁽²⁾, soveltamista.

Ei muutoksia

⁽¹⁾ EYVL L 210, 7.8.1985, s. 29.

⁽²⁾ EYVL L 141, 4.6.1999, s. 20.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

2. Elintarvikeviranomaisen kokooa ja analysoi niiden riskien hahmottamiseksi ja seuraamiseksi, joilla on välitön tai välillinen vaikutus.

Elintarvikeviranomaisen toiminta-ajatuksen sisältävät myös

- a) ihmisten ravitsemusta koskeva tieteellinen neuvonanto sekä tieteellinen ja tekninen tuki yhteisön lainsäädännön yhteydessä ja komission pyynnöstä tapahtuva avustaminen tiedotamisessa yhteisön terveysohjelmien puitteissa
- b) tieteelliset lausunnot eläinten terveyteen ja hyvinvointiin sekä kasvien terveyteen liittyvissä muissa asioissa
- c) tieteelliset lausunnot muista tuotteista, jotka eivät ole elintarvikkeita ja rehuja ja jotka liittyvät direktiivissä 2001/18/EY määriteltyihin geneettisesti muunnettuihin organismeihin siinä määrättyä menettelyä rajoittamatta

3. Elintarvikeviranomaisen antaa tieteellisiä lausuntoja, jotka toimivat tieteellisenä perustana yhteisön toimenpiteiden laatimisessa ja toteuttamisessa elintarvikeviranomaisen toiminta-ajatuksen sisältyvillä aloilla.

4. Elintarvikeviranomaisen toteuttaa tehtävänsä olosuhteissa, joissa se voi toimia tieteellisenä yhteyspisteenä riippumattomuutensa, antamiensa lausuntojen ja levittämiensä tietojen tieteellisen ja teknisen laadun, menettelyjensä ja toimintatapojensa avoimuuden sekä sille annettujen tehtävien suorittamisessa osoitetun huolellisuuden ansiosta.

Se toimii tiiviissä yhteistyössä niiden toimivaltaisten elinten kanssa, jotka jäsenvaltioissa huolehtivat elintarvikeviranomaisen tehtäviä vastaavista tehtävistä.

2. Elintarvikeviranomaisen antaa tieteellisiä neuvoja sekä tieteellistä ja teknistä tukea yhteisön lainsäädännön ja politiikkojen tarpeisiin kaikilla aloilla, joilla on välitön tai välillinen vaikutus elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuuteen. Se tuottaa riippumatonta tietoa kaikista näihin aloihin liittyvistä asioista ja huolehtii riskiviestinnästä.

Elintarvikeviranomaisen myötävaikuttaa ihmisten elämän ja terveyden korkeatasoiseen suojeluun ja ottaa tässä yhteydessä huomioon eläinten terveyden ja hyvinvoinnin, kasvien terveyden ja ympäristön, toimivien sisämarkkinoiden näkökulmasta.

Elintarvikeviranomaisen kokooa ja analysoi tietoa niiden riskien hahmottamiseksi ja seuraamiseksi, joilla on välitön tai välillinen vaikutus elintarvikkeiden tai rehujen turvallisuuteen.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

5. Elintarvikeviranomaisen, komissio ja jäsenvaltiot tekevät yhteistyötä edistääkseen riskinarviointia, riskinhallintaa ja riskiviestintää koskevien toimien yhtenäisyyttä.

6. Jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä elintarvikeviranomaisen kanssa sen toiminta-ajatuksen toteutumisen varmistamiseksi.

23 artikla

Elintarvikeviranomaisen tehtävät

Elintarvikeviranomaisen tehtävänä on

a) antaa yhteisön toimielimille ja jäsenvaltioille parhaat mahdolliset tieteelliset lausunnot kaikissa yhteisön lainsäädännössä säädetyissä tapauksissa ja mistä tahansa sen toiminta-ajatuksen sisältyvästä kysymyksestä

b) tukea ja kehittää yhdenmukaisten riskinarviointimenetelmien koordinoitua sen toiminta-ajatuksen sisältyvillä aloilla

c) tarjota komissiolle tieteellistä ja teknistä tukea sen toiminta-ajatuksen sisältyvillä aloilla

d) teettää sen toiminta-ajatuksen toteutumiseksi tarvittavat tieteelliset tutkimukset

e) etsiä, kerätä, järjestää ja analysoida sen toiminta-ajatuksen sisältyviä aloja koskevat tieteelliset ja tekniset tiedot ja tehdä niistä yhteenveto

f) toteuttaa toimia kehittymässä olevien riskien havaitsemiseksi ja kuvaamiseksi sen toiminta-ajatuksen sisältyvillä aloilla

g) perustaa sen toiminta-ajatuksen sisältyvillä aloilla toimivien organisaatioiden verkostojen järjestelmä ja vastaa sen toiminnasta

h) antaa komission pyynnöstä tieteellistä ja teknistä tukea komission toteuttamissa elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuutta koskevissa kriisinhallintamenettelyissä

i) antaa komission pyynnöstä tieteellistä ja teknistä tukea yhteisön, Euroopan unionin jäseniksi pyrkivien ehdokasmaiden, kansainvälisten järjestöjen ja kolmansien maiden välisen yhteistyön parantamiseksi sen toiminta-ajatuksen sisältyvillä aloilla

MUUTETTU EHDOTUS

c) tarjota komissiolle tieteellistä ja teknistä tukea sen toiminta-ajatuksen sisältyvillä aloilla sekä pyydettyä riskinarviointi lausuntojen tulkinnaissa ja käsittelyssä

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

- j) varmistaa, että yleisö ja asianomaiset osapuolet saavat nopeaa, luotettavaa, objektiivista ja ymmärrettävää tietoa sen toiminta-ajatukseen sisältyviltä aloilta
- k) esittää omat päätelmänsä ja suuntaviivansa sen toiminta-ajatukseen sisältyvistä asioista
- l) suorittaa mahdolliset muut komission sille antamat tehtävät sen toiminta-ajatukseen sisältyvillä aloilla.

2 J a k s o

Organisaatio

24 artikla

Elintarvikeviranomaisen elimet

Elintarvikeviranomainen koostuu

- a) johtokunnasta
- b) toiminnanjohtajasta ja hänen henkilökunnastaan
- c) neuvoa-antavasta ryhmästä
- d) tiedekomiteasta ja tiedelautakunnista.

25 artikla

Johtokunta

1. Johtokunnassa on neljä Euroopan parlamentin nimittämää edustajaa, neljä neuvoston nimittämää edustajaa, neljä komission nimittämää edustajaa sekä neljä komission nimittämää kuluttajien ja teollisuuden edustajaa.
2. Edustajat voidaan korvata samaan aikaan nimitetyillä varajäsenillä. Heidän toimikautensa pituus on neljä vuotta, ja se voidaan uusida kerran.
3. Johtokunta vahvistaa elintarvikeviranomaisen sisäiset säännöt toiminnanjohtajan tekemän ehdotuksen perusteella.
4. Johtokunta valitsee puheenjohtajansa jäsentensä keskuudesta kahden vuoden pituiseksi toimikaudeksi, joka voidaan uusida.
5. Johtokunta vahvistaa työjärjestyksensä. Jollei toisin säädetä, johtokunnan päätökset tehdään enemmistöpäätöksinä.

MUUTETTU EHDOTUS

- k) esittää itsenäisesti omat päätelmänsä ja suuntaviivansa sen toiminta-ajatukseen sisältyvistä asioista

Ei muutoksia

3. Johtokunta vahvistaa elintarvikeviranomaisen sisäiset säännöt toiminnanjohtajan tekemän ehdotuksen perusteella. Säännöt on julkistettava.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

6. Johtokunta kokoontuu puheenjohtajan kutsusta tai jos vähintään kolmasosa sen jäsenistä sitä pyytää.

7. Johtokunta huolehtii siitä, että elintarvikeviranomaisen toteuttaa toiminta-ajatuksensa ja suorittaa sille osoitetut tehtävät tässä asetuksessa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

8. Johtokunta vahvistaa ennen kunkin vuoden tammikuun 31 päivää elintarvikeviranomaisen työohjelman seuraavaa vuotta varten. Se vahvistaa myös monivuotisen ohjelman, jota voidaan tarkistaa. Johtokunnan on varmistettava, että nämä ohjelmat noudattavat lainsäädäntöön ja politiikkaan liittyviä painopisteitä elintarvikkeiden turvallisuuden alalla.

Johtokunta vahvistaa ennen kunkin vuoden maaliskuun 30 päivää yleiskertomuksen elintarvikeviranomaisen toiminnasta edelliseltä vuodelta.

9. Saatuaan komission hyväksynnän ja tilintarkastuslautakunnan lausunnon johtokunta vahvistaa elintarvikeviranomaisen varainhoitoasetuksen, jossa säädetään menettelystä elintarvikeviranomaisen talousarvion laatimiseksi ja toteuttamiseksi Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavan varainhoitoasetuksen 142 artiklan mukaisesti.

10. Toiminnanjohtaja osallistuu johtokunnan kokouksiin ilman äänioikeutta ja huolehtii sihteeristöpalveluista.

26 artikla

Toiminnanjohtaja

1. Johtokunta nimittää toiminnanjohtajan komission ehdotaman perusteella viiden vuoden pituiseksi kaudeksi, joka voidaan uusida. Johtokunta voi erottaa toiminnanjohtajan.

2. Toiminnanjohtaja toimii elintarvikeviranomaisen laillisena edustajana. Hän on vastuussa

a) elintarvikeviranomaisen päivittäisestä hallinnosta

b) elintarvikeviranomaisen vuosittaisen työohjelmaehdotusten laatimisesta komissiota kuullen

MUUTETTU EHDOTUS

8. Johtokunta vahvistaa ennen kunkin vuoden tammikuun 31 päivää elintarvikeviranomaisen työohjelman seuraavaa vuotta varten. Se vahvistaa myös monivuotisen ohjelman, jota voidaan tarkistaa. Johtokunnan on varmistettava, että nämä ohjelmat noudattavat yhteisön lainsäädäntöön ja politiikkaan liittyviä painopisteitä elintarvikkeiden turvallisuuden alalla.

Ei muutoksia

9. Saatuaan komission hyväksynnän ja tilintarkastuslautakunnan lausunnon johtokunta vahvistaa elintarvikeviranomaisen varainhoitoasetuksen, jossa säädetään menettelystä elintarvikeviranomaisen talousarvion laatimiseksi ja toteuttamiseksi Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavan varainhoitoasetuksen 142 artiklan ja Euroopan petostentorjuntavirastoon liittyvien vaatimusten mukaisesti.

10. Toiminnanjohtaja osallistuu johtokunnan kokouksiin ilman äänioikeutta ja huolehtii sihteeristöpalveluista. Johtokunta voi kutsua kokouksiinsa tiedekomitean puheenjohtajan.

Ei muutoksia

1. Johtokunta nimittää toiminnanjohtajan komission ehdotaman hakijoiden luettelon perusteella ja sen jälkeen, kun Euroopan parlamentti on kuullut johtokunnan valitsemaa ehdokasta, viiden vuoden pituiseksi kaudeksi, joka voidaan uusida. Luettelo perustuu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä ja muualla julkaistun kiinnostuksenilmaisupyynnön jälkeen järjestettyyn avoimeen kilpailuun. Johtokunta voi erottaa toiminnanjohtajan.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

- c) työohjelmien ja johtokunnan tekemien päätösten täytäntöönpanosta
- d) sen varmistamisesta, että tiedekomitealle ja tiedelautakunnille annetaan asianmukaista tieteellistä, teknistä ja hallinnollista tukea
- e) sen varmistamisesta, että elintarvikeviranomainen toteuttaa tehtävänsä sen käyttäjien esittämien vaatimusten mukaisesti erityisesti tarjottujen palvelujen riittävyyden ja käytetyn ajan osalta
- f) tulo- ja menotaulukoiden laatimisesta ja elintarvikeviranomaisen talousarvion toteuttamisesta
- g) kaikista henkilöstöasioista

- h) yhteyksien luomisesta ja ylläpitämisestä Euroopan parlamentin kanssa sekä säännöllisen vuoropuhelun varmistamisesta sen asiaankuuluvien valiokuntien kanssa.

3. Toiminnanjohtajan on joka vuosi esitettävä johtokunnalle hyväksymistä varten seuraavat asiakirjat:

Ei muutoksia

- a) ehdotus kertomukseksi elintarvikeviranomaisen kaikista edeltävän vuoden toimista
- b) ehdotus seuraavan vuoden työohjelmaksi
- c) ehdotus edellisen vuoden tilinpäätökseksi
- d) luonnos seuraavan vuoden talousarvioksi.

- a) ehdotus yleiskertomukseksi elintarvikeviranomaisen kaikista edeltävän vuoden toimista

Ei muutoksia

toiminnanjohtaja

Johtokunnan hyväksyttyä ohjelmat ja kertomukset toiminnanjohtaja toimittaa ne Euroopan parlamentille neuvostolle, komissiolle ja jäsenvaltioille sekä antaa julkaista ne.

4. Toiminnanjohtaja hyväksyy elintarvikeviranomaisen kaikki rahoituskustannukset ja raportoi johtokunnalle elintarvikeviranomaisen toimista.

Ei muutoksia

27 artikla

Neuvoa-antava ryhmä

1. Neuvoa-antavassa ryhmässä on edustajia jäsenvaltioiden toimivaltaisista elimistä, joilla on vastuullaan samanlaisia tehtäviä kuin elintarvikeviranomaisella, ja kukin jäsenvaltio nimeää yhden edustajan. Edustajat voidaan korvata samaan aikaan nimitettyillä varajäsenillä.

2. Neuvoa-antavan ryhmän jäsenet eivät voi olla johtokunnan jäseniä.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

3. Neuvoa-antava ryhmä avustaa toiminnanjohtajaa hänelle tämän asetuksen nojalla kuuluvien velvollisuuksien suorittamisessa. Toiminnanjohtaja voi myös pyytää neuvoa-antavalta ryhmältä neuvoja tieteellisiä lausuntoja koskevien pyyntöjen priorisoinnissa.

4. Se varmistaa, että elintarvikeviranomainen ja jäsenvaltioiden toimivaltaiset elimet tekevät tiivistä yhteistyötä erityisesti seuraavissa kysymyksissä:

- a) pyrittäessä välttämään viranomaisen tieteellisten tutkimusten päällekkäisyyttä jäsenvaltioissa tehdyn työn kanssa 32 artiklan mukaisesti
- b) 30 artiklan 4 kohdassa määritellyissä tapauksissa, joissa viranomaisen ja kansallisen elimen on oltava yhteistyössä
- c) edistettäessä viranomaisen toiminta-ajatuksen aloilla toimivien järjestöjen eurooppalaista verkottumista 36 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
- d) jos viranomainen tai jäsenvaltio tunnistaa kehittymässä olevan riskin.

5. Neuvoa-antavan ryhmän puheenjohtajana toimii toiminnanjohtaja. Sen toimintamenettelyt vahvistetaan elintarvikeviranomaisen työjärjestyksessä.

6. Elintarvikeviranomainen tarjoaa neuvoa-antavalle ryhmälle tarvittavaa teknistä ja logistista tukea ja huolehtii sen kokousten sihteeristöpalveluista.

7. Komission yksiköiden edustajat saavat osallistua neuvoa-antavan ryhmän työskentelyyn. Toiminnanjohtaja voi kutsua ja edustajia muista elimistä, joita asia koskee, osallistumaan työskentelyyn.

Jos neuvoa-antava ryhmä käsittelee 22 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja asioita, neuvoa-antavan ryhmän työskentelyyn voi osallistua edustajia jäsenvaltioiden toimivaltaisista elimistä, joilla on vastuullaan samanlaisia tehtäviä kuin 22 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetaan, siten että kukin jäsenvaltio nimeää yhden edustajan.

MUUTETTU EHDOTUS

3. Neuvoa-antava ryhmä avustaa toiminnanjohtajaa hänelle tämän asetuksen nojalla kuuluvien velvollisuuksien suorittamisessa, erityisesti elintarvikeviranomaisen työohjelmaehdotuksen laatimisessa. Toiminnanjohtaja voi myös pyytää neuvoa-antavalta ryhmältä neuvoja tieteellisiä lausuntoja koskevien pyyntöjen priorisoinnissa.

4. Neuvoa-antava ryhmä muodostaa järjestelmän mahdollisia riskejä koskevaa tietojenvaihtoa ja tietojen yhdistämistä varten. Se varmistaa, että elintarvikeviranomainen ja jäsenvaltioiden toimivaltaiset elimet tekevät tiivistä yhteistyötä erityisesti seuraavissa kysymyksissä:

Ei muutoksia

5. Neuvoa-antavan ryhmän puheenjohtajana toimii toiminnanjohtaja. Ryhmä kokoontuu puheenjohtajan kutsusta tai jos vähintään kolmasosa sen jäsenistä sitä pyytää. Sen toimintamenettelyt vahvistetaan elintarvikeviranomaisen työjärjestyksessä ja julkistetaan.

Ei muutoksia

7. Komission yksiköiden edustajat saavat osallistua neuvoa-antavan ryhmän työskentelyyn. Toiminnanjohtaja voi kutsua Euroopan parlamentin edustajia ja edustajia muista elimistä, joita asia koskee, osallistumaan työskentelyyn.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

28 artikla

Tiedekomitea ja tiedelautakunnat

1. Tiedekomitea ja pysyvät tiedelautakunnat ovat vastuussa elintarvikeviranomaisen tieteellisten lausuntojen antamisesta toimivaltaansa kuuluvilla aloilla.

2. Tiedekomitea on vastuussa yleisestä koordinoinnista, joka on tarpeen tieteellisten lausuntojen antamista koskevan menettelyn johdonmukaisuuden varmistamiseksi varsinkin työjärjestysten vahvistamisen ja työskentelymenetelmien yhdenmukaisamisen osalta. Se antaa lausuntoja monialaisista aiheista, jotka kuuluvat useiden tiedelautakuntien toimivaltaan, sekä aiheista, jotka eivät kuulu yhdenkään tiedelautakunnan toimivaltaan.

Tarvittaessa ja erityisesti silloin, kun aihe ei kuulu minkään tiedelautakunnan asiantuntemuksen alaan, tiedekomitea perustaa työryhmiä. Se tukeutuu näissä tapauksissa työryhmien asiantuntemukseen tieteellisten lausuntojen laatimisessa.

3. Tiedekomitea koostuu tiedelautakuntien puheenjohtajista sekä kuudesta riippumattomasta tieteellisestä asiantuntijasta, jotka eivät kuulu yhteenkään tiedelautakuntaan.

4. Tiedelautakunnat koostuvat riippumattomista tieteellisistä asiantuntijoista. Kun elintarvikeviranomainen perustetaan, perustetaan seuraavat tiedelautakunnat:

- a) elintarvikkeiden lisäaineita, aromiaineita, jalostuksen apuaineita sekä elintarvikkeiden kanssa kosketuksiin joutuvia materiaaleja käsittelevä lautakunta
- b) eläinten rehuissa käytettäviä lisäaineita, tuotteita tai aineita käsittelevä lautakunta
- c) kasvien terveyttä, kasvinsuojeluaineita ja niiden jäämiä käsittelevä lautakunta
- d) geneettisesti muunnettuja organismeja käsittelevä lautakunta
- e) erityisruokavaliotuotteita, ravitsemusta ja allergioita käsittelevä lautakunta
- f) biologisia vaaroja käsittelevä lautakunta
- g) elintarvikeketjun vierasaineita käsittelevä lautakunta
- h) eläinten terveyttä ja hyvinvointia käsittelevä lautakunta.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

Komissio voi mukauttaa elintarvikeviranomaisen pyynnöstä tiedelautakuntien määrää ja nimiä teknisen ja tieteellisen kehityksen mukaisesti 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

5. Johtokunta nimittää tiedelautakuntien jäsenet sekä ne tiedekomitean jäsenet, jotka eivät ole tiedelautakuntien jäseniä, toiminnanjohtajan sen jälkeen, kun kiinnostuksenilmaisupyynnö on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*, tekemän ehdotuksen perusteella kolmen vuoden pituiseksi toimikaudeksi, joka voidaan uusia.

6. Tiedekomitea ja tiedelautakunnat valitsevat kukin puheenjohtajan ja kaksi varapuheenjohtajaa jäseniensä keskuudesta.

7. Tiedekomitea ja tiedelautakunnat tekevät ratkaisunsa jäsentensä enemmistöllä. Vähemmistön kannat merkitään pöytäkirjaan.

8. Komission yksiköiden edustajilla on oikeus olla läsnä tiedekomitean, tiedelautakuntien ja niiden työryhmien kokouksissa. Pyydettyä he voivat auttaa asioiden selvittämisessä tai tietojen antamisessa, mutta he eivät saa pyrkiä vaikuttamaan keskusteluihin.

9. Tiedekomitean ja tiedelautakuntien toimintaa ja yhteistyötä koskevat menettelyt on vahvistettava elintarvikeviranomaisen sisäisissä säännöissä.

Nämä menettelyt koskevat erityisesti

- a) sitä, kuinka monta peräkkäistä toimikautta jäsen voi olla tiedekomiteassa tai tiedelautakunnassa
- b) kunkin tiedelautakunnan jäsenten lukumäärää
- c) menettelyä tiedekomitean ja tiedelautakuntien jäsenille kointuneiden kustannusten korvaamiseksi
- d) tapaa, jolla tehtävät ja tieteellisiä lausuntoja koskevat pyynnöt jaetaan tiedekomitealle ja tiedelautakunnille
- e) tiedekomitean ja tiedelautakuntien sisäisten työryhmien perustamista ja organisaatiota sekä mahdollisuutta ottaa ulkopuolisia asiantuntijoita näihin työryhmiin

MUUTETTU EHDOTUS

5. Johtokunta nimittää tiedelautakuntien jäsenet sekä ne tiedekomitean jäsenet, jotka eivät ole tiedelautakuntien jäseniä, toiminnanjohtajan sen jälkeen, kun kiinnostuksenilmaisupyynnö on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*, asiaa koskevissa johtavissa tieteellisissä julkaisuissa ja elintarvikeviranomaisen kotisivulla, tekemän ehdotuksen perusteella kolmen vuoden pituiseksi toimikaudeksi, joka voidaan uusia.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

3 J a k s o

Toiminta

29 artikla

Tieteelliset lausunnot

1. Elintarvikeviranomaisen antaa tieteellisen lausunnon

a) komission pyynnöstä mistä tahansa sen toiminta-ajatuksen sisältyvästä aiheesta ja kaikissa niissä tapauksissa, joissa yhteisön lainsäädännössä säädetään, että elintarvikeviranomaisista on kuultava

b) sen omasta aloitteesta sen toiminta-ajatuksen sisältyvistä aiheista.

tai jäsenvaltio voi pyytää viranomaisista antamaan tieteellisen lausunnon aiheista, jotka sisältyvät sen toiminta-ajatuksen.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettuihin pyyntöihin on liitettävä taustatiedot, joissa selitetään käsiteltävä tieteellinen aihe ja yhteisön etu.

3. Jos yhteisön lainsäädännössä ei jo mainita tieteellisen lausunnon antamista koskevaa määräaika, elintarvikeviranomaisen on annettava tieteelliset lausunnot lausuntopyynnössä esitettyssä määräajassa paitsi asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa.

4. Jos samoista aiheista esitetään eri pyyntöjä tai jos pyyntö ei ole 2 kohdan mukainen tai se on epäselvä, elintarvikeviranomaisen voi joko kieltäytyä tai ehdottaa muutoksia lausuntopyyntöön kuulemalla pyynnön esittänyttä elintä tai jäsenvaltiota (jäsenvaltioita). Pynnön esittäneelle elimelle tai jäsenvaltio(i)lle on annettava perustelut kieltäytymiseen.

5. Jos viranomaisen on jo antanut tieteellisen lausunnon pyynnössä esitetystä erityisaiheesta, elintarvikeviranomaisen voi kieltäytyä pyynnöstä, jos se päätelee, että uuden tutkimuksen oikeuttavaa uutta tieteellistä tietoa ei ole. Pynnön esittäneelle elimelle tai jäsenvaltio(i)lle on annettava perustelut kieltäytymiseen.

f) mahdollisuutta kutsua tarkkailijoita tiedekomitean ja lautakuntien kokouksiin

g) mahdollisuutta järjestää julkisia kuulemisia.

Ei muutoksia

Euroopan parlamentti tai jäsenvaltio voi pyytää viranomaisista antamaan tieteellisen lausunnon aiheista, jotka sisältyvät sen toiminta-ajatuksen.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

6. Komissio vahvistaa kuultuaan elintarvikeviranomaista säännöt 1 ja 2 kohdan soveltamiseksi 58 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen. Näissä säännöissä on täsmennettävä

a) elintarvikeviranomaisen sille esitettyihin pyyntöihin sovel-tama menettely

b) suuntaviivat tieteellisen arvioinnin antamisesta sellaisista aineista, tuotteista tai prosesseista, jotka tarvitsevat yhteisön lainsäädännön nojalla ennakkoluvan tai sisällyttämisen sallit-tujen aineiden, tuotteiden tai prosessien luetteloon, erityi-sesti tapauksissa, joissa yhteisön lainsäädännössä säädetään, että hakijan on esitettävä tätä koskeva hakemus, tai annetaan siihen valtuutus.

7. Elintarvikeviranomaisen sisäisiin sääntöihin on sisällyttävä vaatimukset tieteellisen lausunnon muodosta, perusteluista ja julkaisemisesta.

30 artikla

Tieteelliset lausunnot

1. Elintarvikeviranomaisen on valppain toimin varmistettava, että jo varhaisessa vaiheessa havaitaan sellaiset seikat, jotka voivat aiheuttaa eroavaisuuksia sen antamien tieteellisten lau-suntojen ja muiden vastaavista tehtävistä huolehtivien elinten antamien tieteellisten lausuntojen välillä.

2. Jos elintarvikeviranomainen havaitsee seikan, joka voi aiheuttaa eroavaisuuksia, sen on otettava yhteyttä kyseiseen elimen varmistaakseen, että kaikki merkitykselliset tieteelliset tiedot ovat molempien käytössä, ja tunnistaakseen mahdolliset erimielisyyttä aiheuttavat tieteelliset kysymykset.

3. Jos on havaittu huomattava tieteellisiä kysymyksiä koskeva eroavaisuus ja jos kyseinen elin on yhteisön elin tai jokin komission tiedekomiteoista, elintarvikeviranomaisen ja kyseisen elimen on yhdessä joko ratkaistava eroavaisuus tai esitettävä komissiolle yhteinen asiakirja, jossa selvitetään erimielisyyttä aiheuttavat tieteelliset kysymykset. Asiakirja on julkistettava.

4. Jos on havaittu huomattava tieteellisiä kysymyksiä koskeva eriävyys ja jos kyseinen elin on jokin jäsenvaltion elin, elintarvikeviranomaisen ja kyseisen elimen on yhdessä joko poistettava eriävyys tai esitettävä komissiolle yhteinen asiakirja, jossa selvitetään erimielisyyttä aiheuttavat tieteelliset kysymykset. Kyseinen asiakirja on julkaistava. Asiakirja on julkistettava.

Eriävät tieteelliset lausunnot

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

31 artikla

Tieteellinen ja tekninen tuki

1. Komissio voi pyytää elintarvikeviranomaista tarjoamaan tieteellistä tai teknistä tukea miltä tahansa sen toiminta-ajatuksen sisältyvältä alalta. Tieteellinen ja tekninen tuki sisältää sellaisen tieteellisen tai teknisen työn, jossa sovelletaan vakiintuneita tieteellisiä tai teknisiä periaatteita ja joka ei edellytä tieteellistä arviointia tiedekomitealta tai tiedelautakunnilta. Tällaisia voivat olla komission avustaminen teknisten perusteiden vahvistamisessa tai arvioinnissa sekä niin ikään komission avustaminen teknisten ohjeiden laatimisessa.

2. Kun komissio pyytää elintarvikeviranomaiselta tieteellistä tai teknistä tukea, se ilmoittaa elintarvikeviranomaisen suostumuksella määräajan, jonka kuluessa tehtävä on suoritettava.

32 artikla

Tieteelliset tutkimukset

1. Elintarvikeviranomaisen on teetettävä toiminta-ajatuksensa toteutumiseksi tarvittavat tieteelliset tutkimukset. Elintarvikeviranomaisen on pyrittävä välttämään päällekkäisyyttä jäsenvaltioiden tai yhteisön tutkimusohjelmien kanssa, ja sen on edistettävä yhteistyötä asianmukaisen koordinoinnin avulla.

2. Elintarvikeviranomaisen on ilmoitettava Euroopan parlamentille, komissiolle ja jäsenvaltioille tieteellisten tutkimustensa tulokset.

1. Elintarvikeviranomaisen on teetettävä toiminta-ajatuksensa toteutumiseksi tarvittavat tieteelliset tutkimukset parhaita riippumattomia tieteellisiä voimavaroja käyttäen. Tällaiset tutkimukset on teetettävä avoimella ja julkisella tavalla. Elintarvikeviranomaisen on pyrittävä välttämään päällekkäisyyttä jäsenvaltioiden tai yhteisön tutkimusohjelmien kanssa, ja sen on edistettävä yhteistyötä asianmukaisen koordinoinnin avulla.

Ei muutoksia

33 artikla

Tiedonkeruu

1. Elintarvikeviranomaisen on etsittävä, kerättävä, järjestettävä ja analysoitava sen toiminta-ajatuksen sisältyviä aloja koskevat tieteelliset ja tekniset tiedot ja tehtävä niistä yhteenveto. Tähän sisältyy erityisesti seuraavia aiheita koskevien tietojen keruu:

a) elintarvikkeiden kulutus ja yksilöiden altistuminen elintarvikkeiden kulutukseen liittyville riskeille

b) biologisen riskin esiintyvyys ja levinneisyys

c) elintarvikkeissa ja rehuissa esiintyvät vierasaineet

d) jäämät.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

2. Edellä olevaa 1 artiklaa sovellettaessa elintarvikeviranomaisen on tehtävä tiivistä yhteistyötä kaikkien tiedonkeruun alalla toimivien elinten kanssa, myös Euroopan unionin jäseniksi pyrkivien ehdokasmaiden, kolmansien maiden tai kansainvälisten elinten kanssa.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuilta aloilta kerätyt tiedot voidaan toimittaa elintarvikeviranomaiselle.

4. Elintarvikeviranomaisen on toimitettava jäsenvaltioille ja komissiolle aiheelliset suositukset, joilla voidaan parantaa sen vastaanottamien ja analysoimien tietojen teknistä vertailtavuutta tietojen yhdistämisen helpottamiseksi yhteisön tasolla.

5. Komissio julkaisee vuoden kuluessa tämän asetuksen antamisesta luettelon yhteisön tasolla käytössä olevista tiedonkeruujärjestelmistä elintarvikeviranomaisen toiminta-ajatuksen sisältyvillä aloilla.

Tässä kertomuksessa, jonka liitteenä on oltava aiheelliset ehdotukset, on mainittava erityisesti

a) kunkin järjestelmän osalta tehtävä, joka pitäisi antaa elintarvikeviranomaiselle, ja mahdolliset muutokset tai parannukset, joita voitaisiin edellyttää, jotta elintarvikeviranomaisen voi suorittaa tehtävänsä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa

b) puutteet, jotka olisi korjattava, jotta elintarvikeviranomaisen voi kerätä sen toiminta-ajatuksen sisältyviä aloja koskevat merkitykselliset tieteelliset ja tekniset tiedot ja tehdä niistä yhteenvedon yhteisön tasolla.

6. Elintarvikeviranomaisen on toimitettava tiedonkeruun alalla tekemänsä työn tulokset Euroopan parlamentille, komissiolle ja jäsenvaltioille.

34 artikla

Kehittyvien riskien havaitseminen

1. Elintarvikeviranomaisen on luotava seurantamenettelyt, joiden avulla tietoja voidaan etsiä, koota, järjestää ja analysoida siten, että kehittymässä olevat riskit sen toiminta-ajatuksen sisältyvillä aloilla havaitaan.

2. Jos elintarvikeviranomaisella on hallussaan tietoja, joiden perusteella voidaan epäillä vakavaa riskiä, sen on pyydettävä lisätietoja jäsenvaltioilta, muilta yhteisön elimiltä ja komissiolta. Jäsenvaltioiden, kyseisten yhteisön elinten ja komission on vastattava ja toimitettava kaikki hallussaan olevat merkitykselliset tiedot.

MUUTETTU EHDOTUS

Ei muutoksia

2. Jos elintarvikeviranomaisella on hallussaan tietoja, joiden perusteella voidaan epäillä vakavaa riskiä, sen on pyydettävä lisätietoja jäsenvaltioilta, muilta yhteisön elimiltä ja komissiolta. Jäsenvaltioiden, kyseisten yhteisön elinten ja komission on vastattava kiireellisesti ja toimitettava kaikki hallussaan olevat merkitykselliset tiedot.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

3. Elintarvikeviranomaisen on kehittämässä olevien riskien havaitsemiseksi hyödynnettävä kaikkia tietoja, jotka se vastaanottaa toiminta-ajatustaan toteuttaessaan.

4. Elintarvikeviranomaisen on toimitettava kerätyt tiedot kehittämässä olevista riskeistä Euroopan parlamentille, komissiolle ja jäsenvaltioille.

35 artikla

Jotta elintarvikeviranomainen voi parhaalla mahdollisella tavalla toteuttaa toiminta-ajatustaan elintarvikkeiden terveydellisten ja ravitsemuksellisten riskien havaitsemisessa, myös se toimii nopean hälytyksen verkoston viestien vastaanottajana. Se analysoi viestien sisällön antaakseen komissiolle ja jäsenvaltioille kaikki tarvittavat tiedot riskinarviointia varten.

36 artikla

Elintarvikeviranomaisen toiminta-ajatuksen piiriin kuuluvilla aloilla toimivien elinten verkosto

1. Elintarvikeviranomaisen on tuettava elintarvikeviranomaisen toiminta-ajatuksen piiriin kuuluvilla aloilla toimivien organisaatioiden verkostoitumista Euroopan tasolla. Verkostoitumisen tavoitteena on helpottaa tieteellisen yhteistyön puitteita yhteensovittamalla toimia vaihtamalla tietoja, kehittämällä ja toteuttamalla yhteishankkeita sekä vaihtamalla asiantuntemusta ja parhaita toimintatapoja elintarvikeviranomaisen toiminta-ajatuksen sisältyvillä aloilla.

2. Johtokunnan on toiminnanjohtajan tekemän ehdotuksen perusteella laadittava luettelo jäsenvaltioiden nimeämistä toimivaltaisista elimistä, jotka voivat avustaa elintarvikeviranomaisen tehtävässä joko yksittäin tai verkostona. Elintarvikeviranomainen voi uskoa näille elimille tiettyjä tehtäviä, kuten tieteellisiin lausuntoihin liittyvät valmistelutyöt, tieteellinen ja tekninen tuki, tiedonkeruu ja kehittämässä olevien riskien tunnistaminen. Osaan näistä tehtävistä voidaan myöntää rahoitustukea.

3. Komissio vahvistaa elintarvikeviranomaisista kuultuaan 1 ja 2 kohdan soveltamista koskevat säännöt 58 artiklan 2 kohdassa menettelyn mukaisesti. Näissä säännöissä on mainittava erityisesti perusteet jonkin laitoksen sisällyttämiseksi jäsenvaltioiden nimeämien toimivaltaisten organisaatioiden luetteloon, yksityiskohtaiset säännöt yhdenmukaistettujen laatuvaatimusten asettamisesta ja rahoitussäännöt, jotka koskevat taloudellisen tuen antamista.

MUUTETTU EHDOTUS

Ei muutoksia

4. Elintarvikeviranomaisen on toimitettava arvio ja kerätyt tiedot kehittämässä olevista riskeistä Euroopan parlamentille, komissiolle ja jäsenvaltioille.

Ei muutoksia

Nopean hälytyksen

Ei muutoksia

2. Johtokunnan on toiminnanjohtajan tekemän ehdotuksen perusteella laadittava julkistettava luettelo jäsenvaltioiden nimeämistä toimivaltaisista elimistä, jotka voivat avustaa elintarvikeviranomaisen tehtävässä joko yksittäin tai verkostona. Elintarvikeviranomainen voi uskoa näille elimille tiettyjä tehtäviä, kuten tieteellisiin lausuntoihin liittyvät valmistelutyöt, tieteellinen ja tekninen tuki, tiedonkeruu ja kehittämässä olevien riskien tunnistaminen. Osaan näistä tehtävistä voidaan myöntää rahoitustukea.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

4. Komissio julkaisee vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta luettelon elintarvikeviranomaisen toiminta-ajatuksen sisältyviä aloja koskevista yhteisön järjestelmistä, joissa säädetään, että jäsenvaltioiden on toteutettava tiettyjä toimia tieteellisen arvioinnin alalla, kuten käsiteltävä hyväksyntää koskevia hakemuksia. Tässä kertomuksessa, jonka liitteenä on oltava aiheelliset ehdotukset, on mainittava erityisesti kunkin järjestelmän osalta mahdolliset muutokset tai parannukset, joita voitaisiin edellyttää, jotta elintarvikeviranomainen voi suorittaa tehtävänsä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa.

4 J a k s o

Riippumattomuus, avoimuus ja tiedottaminen

37 artikla

Riippumattomuus

1. Johtokunnan ja neuvoa-antavan ryhmän jäsenet sitoutuvat toimimaan riippumattomasti yleisen edun hyväksi.

Tämän vuoksi he tekevät sitoumuksistaan ja etunäkökohdistaan ilmoituksen, jossa he joko ilmoittavat riippumattomuuttaan mahdollisesti heikentävien etunäkökohtien puuttumisesta tai mainitsevat sellaiset välittömät tai välilliset etunäkökohdat, joiden voidaan katsoa heikentävän heidän riippumattomuuttaan. Nämä ilmoitukset tehdään vuosittain kirjallisesti.

2. Tiedekomitean ja tiedelautakuntien jäsenet sitoutuvat toimimaan kaikista ulkopuolisista vaikutteista riippumattomasti.

Tämän vuoksi he tekevät sitoumuksistaan ja etunäkökohdistaan ilmoituksen, jossa he joko ilmoittavat riippumattomuuttaan mahdollisesti heikentävien etunäkökohtien puuttumisesta tai mainitsevat sellaiset välittömät tai välilliset etunäkökohdat, joiden voidaan katsoa heikentävän heidän riippumattomuuttaan. Nämä ilmoitukset tehdään vuosittain kirjallisesti.

3. Johtokunnan jäsenet, neuvoa-antavan ryhmän, tiedekomitean ja tiedelautakuntien jäsenet sekä niiden työryhmiin osallistuvat ulkopuoliset asiantuntijat ilmoittavat jokaisessa kokouksessa mahdollisista etunäkökohdista, joiden voidaan katsoa heikentävän heidän riippumattomuuttaan esityslistalla olevien kohtien osalta.

1. Johtokunnan ja neuvoa-antavan ryhmän jäsenet sekä toiminnanjohtaja sitoutuvat toimimaan riippumattomasti yleisen edun hyväksi.

Ei muutoksia

3. Johtokunnan jäsenet, toiminnanjohtaja, neuvoa-antavan ryhmän, tiedekomitean ja tiedelautakuntien jäsenet sekä niiden työryhmiin osallistuvat ulkopuoliset asiantuntijat ilmoittavat jokaisessa kokouksessa mahdollisista etunäkökohdista, joiden voidaan katsoa heikentävän heidän riippumattomuuttaan esityslistalla olevien kohtien osalta.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

38 artikla

Avoimuus

1. Elintarvikeviranomaisen on varmistettava, että se toteuttaa toimintaansa avoimesti. Se julkaisee

a) tiedekomitean ja tiedelautakuntien lausunnot niiden antamisen jälkeen siten, että vähemmistön kanta on aina ilmoitettu

b) johtokunnan, neuvoa-antavan ryhmän sekä tiedekomitean ja tiedelautakuntien jäsenten vuosittaiset etunäkökohtia koskevat ilmoitukset sekä kokousten esityslistalla oleviin kohtiin liittyviä etunäkökohtia koskevat ilmoitukset

c) tieteellisten tutkimustensa tulokset

d) vuosikertomuksensa

e) Euroopan parlamentin, komission tai jäsenvaltion tieteellistä lausuntoa koskevat pyynnöt, jotka on eväetty tai joita on muutettu sekä epäämisen tai muutoksen perustelut.

2. Johtokunta voi toiminnanjohtajan ehdotuksesta päättää pitää jotkin kokouksistaan julkisina ja sallia kuluttajien edustajien tai muiden asianomaisten seurata joidenkin elintarvikeviranomaisen toimien käsittelyä.

3. Elintarvikeviranomainen vahvistaa työjärjestyksessään 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen avoimuussäntöjen täytäntöönpanoa koskevat käytännön järjestelyt.

39 artikla

Luottamuksellisuus

1. Poiketen siitä, mitä 38 artiklassa säädetään elintarvikeviranomainen ei saa luovuttaa kolmansille saamaansa luottamuksellista tietoa, joka on perustellusta syystä pyydetty käsittelemään luottamuksellisena. Tämä ei koske tietoja, jotka on julkistettava kansanterveyden suojelemiseksi olosuhteiden niin vaatiessa.

MUUTETTU EHDOTUS

Ei muutoksia

1. Elintarvikeviranomaisen on varmistettava, että se toteuttaa toimintaansa avoimesti. Se julkaisee viipymättä

a) tiedekomitean ja tiedelautakuntien esityslistat ja pöytäkirjat

b) tiedekomitean ja tiedelautakuntien lausunnot välittömästi niiden antamisen jälkeen siten, että vähemmistön kanta on aina ilmoitettu

c) tiedot, joihin sen lausunnot perustuvat, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 39 ja 41 artiklan soveltamista

d) johtokunnan, toiminnanjohtajan, neuvoa-antavan ryhmän sekä tiedekomitean ja tiedelautakuntien jäsenten vuosittaiset etunäkökohtia koskevat ilmoitukset sekä kokousten esityslistalla oleviin kohtiin liittyviä etunäkökohtia koskevat ilmoitukset

e) tieteellisten tutkimustensa tulokset

f) vuosikertomuksensa

g) Euroopan parlamentin, komission tai jäsenvaltion tieteellistä lausuntoa koskevat pyynnöt, jotka on eväetty tai joita on muutettu sekä epäämisen tai muutoksen perustelut.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

2. Johtokunnan jäsenet, toiminnanjohtaja, tiedekomitean ja tiedelautakuntien jäsenet sekä niiden työryhmiin osallistuvat ulkopuoliset asiantuntijat, neuvoa-antavan ryhmän jäsenet ja elintarvikeviranomaisen virkamiehet ja muu henkilöstö ovat myös tehtäviensä päätyttyä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 287 artiklan luottamuksellisuutta koskevien vaatimusten alaisia.

3. Tieteellisiä lausuntoja koskevia elintarvikeviranomaisen päätelmiä, jotka koskevat ennakoitavissa olevia terveysvaikutuksia, ei missään tapauksessa saada pitää luottamuksellisina.

4. Elintarvikeviranomaisen vahvistaa sisäisissä säännöissään näiden luottamuksellisuutta koskevien sääntöjen täytäntöönpanoa koskevat käytännön järjestelyt, joita tarkoitetaan 1 ja 2 kohdassa.

40 artikla

Elintarvikeviranomaisen tiedottaminen

1. Elintarvikeviranomaisen vastaa tiedottamisesta omasta aloitteestaan toimivaltaansa kuuluvilla aloilla, sanotun kuitenkin rajoittamatta komission toimivaltaa riskinhallintaa koskevista päätöksistä tiedottamisessa.

2. Elintarvikeviranomaisen on varmistettava, että yleisö ja kaikki asianomaiset saavat nopeasti puolueetonta, luotettavaa ja helposti saatavissa olevaa tietoa erityisesti viranomaisen työn tuloksista. Näiden päämäärien saavuttamiseksi elintarvikeviranomaisen kehittää ja levittää nimenomaan yleisölle tarkoitettua tiedotusmateriaalia.

3. Elintarvikeviranomaisen on toimittava tiiviissä yhteistyössä komission ja jäsenvaltioiden kanssa edistääkseen riskiviestintämenettelyjen edellyttämää yhtenäisyyttä.

4. Elintarvikeviranomaisen on varmistettava, että jäsenvaltioiden toimivaltaisten elinten ja muiden asianomaisten kanssa tehdään asianmukaista yhteistyötä suurelle yleisölle suunnatuissa tiedotuskampanjoissa.

41 artikla

Asiakirjojen saatavuus

1. Elintarvikeviranomaisen on varmistettava, että sen hallussa olevat asiakirjat ovat laajalti saatavilla.

2. Johtokunta antaa toiminnanjohtajan ehdotuksesta 1 kohdassa tarkoitettuihin asiakirjoihin sovellettavat säännökset ottaen huomioon yhteisön toimielinten asiakirjojen saatavuutta koskevat yleiset periaatteet ja edellytykset.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

42 artikla

Kuluttajat ja muut asianomaiset

Elintarvikeviranomaisen on luotava yhteydet kuluttajien edustajiin ja muihin asianomaisiin.

5 J a k s o

Varainhoitoa koskevat säännökset

43 artikla

Elintarvikeviranomaisen talousarvion hyväksyminen

1. Elintarvikeviranomaisen tulot muodostuvat yhteisön rahoitusosuudesta sekä lisäksi viranomaisen tarjoamista palveluista maksettavista palkkioista.

2. Elintarvikeviranomaisen menoihin kuuluvat henkilöstö-, hallinto-, infrastruktuuri- ja toimintamenot sekä kolmansien osapuolten kanssa tehdyistä sopimuksista tai 36 artiklassa tarkoitettu rahoitustuesta aiheutuvat menot.

3. Toiminnanjohtaja laatii kunkin vuoden maaliskuun 31 päivään mennessä ennakoarvion elintarvikeviranomaisen tuloista ja menoista seuraavana varainhoitovuotena ja toimittaa sen sekä siihen liitetyn henkilöstön määrää kuvaavan kaavion johtokunnalle.

4. Talousarvion tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.

5. Johtokunta vahvistaa maaliskuun 31 päivään mennessä alustavat, ja toimittaa ne komissiolle, joka niiden perusteella kokoaa vastaavat arviot Euroopan yhteisön alustavaan yleiseen talousarvioesitykseen, jonka se toimittaa neuvostolle perustamissopimuksen 272 artiklan mukaisesti.

6. Johtokunta vahvistaa elintarvikeviranomaisen talousarvion ja mukauttaa tarvittaessa yhteisön rahoitusosuuden mukaan.

Kuluttajat, tuottajat ja muut asianomaiset

Elintarvikeviranomaisen on luotava toimivat yhteydet kuluttajien edustajiin, tuottajien edustajiin, jalostajiin ja muihin asianomaisiin.

Ei muutoksia

5. Johtokunta vahvistaa maaliskuun 31 päivään mennessä alustavat arviot, alustava henkilöstön määrää kuvaava taulukko sekä alustava työohjelma mukaan luettuna, ja toimittaa ne komissiolle, joka niiden perusteella kokoaa vastaavat arviot Euroopan yhteisön alustavaan yleiseen talousarvioesitykseen, jonka se toimittaa neuvostolle perustamissopimuksen 272 artiklan mukaisesti.

6. Sen jälkeen, kun budjettivallan käyttäjä on hyväksynyt yleisen talousarvion, johtokunta vahvistaa elintarvikeviranomaisen lopullisen talousarvion ja työohjelman ja mukauttaa niitä tarvittaessa yhteisön rahoitusosuuden mukaan. Johtokunta toimittaa ne viipymättä komissiolle ja budjettivallan käyttäjälle.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

44 artikla

Ei muutoksia

Elintarvikeviranomaisen talousarvion toteuttaminen

1. Toiminnanjohtaja huolehtii elintarvikeviranomaisen talousarvion toteuttamisesta.
2. Komission varainhoidon valvoja valvoo elintarvikeviranomaisen kaikkia maksusitoumuksia ja kaikkien maksujen suorittamista sekä kaikkien tulojen toteamista ja perimistä.
3. Toiminnanjohtaja antaa kunkin vuoden maaliskuun 31 päivään mennessä komissiolle, johtokunnalle ja tilintarkastustuomioistuimelle elintarvikeviranomaisen kaikkien tulojen ja menojen tilit edelliseltä varainhoitovuodelta.

Tilintarkastustuomioistuin tarkastaa tilit perustamissopimuksen 248 artiklan mukaisesti. Se julkaisee vuosittain kertomuksen elintarvikeviranomaisen toiminnasta.

4. Euroopan parlamentti myöntää suosituksesta elintarvikeviranomaisen toiminnanjohtajalle talousarvion toteuttamista koskevan vastuuvapauden.

4. Euroopan parlamentti myöntää neuvoston suosituksesta elintarvikeviranomaisen toiminnanjohtajalle talousarvion toteuttamista koskevan vastuuvapauden.

45 artikla

Ei muutoksia

Elintarvikeviranomaisen saamat palkkiot

Komissio julkaisee kolmen vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta ja elintarvikeviranomasta, jäsenvaltioita ja asianomaisia ensin kuultuaan kertomuksen siitä, onko mahdollista ja suositeltavaa ottaa käyttöön palkkiot, joita yritykset maksaisivat yhteisön hyväksynnän myöntämiseen liittyvistä palveluista ja muista elintarvikeviranomaisen tarjoamista palveluista.

6 J a k s o

Yleiset säännökset

46 artikla

Oikeushenkilöllisyys ja erioikeudet

1. Elintarvikeviranomainen on oikeushenkilö. Sillä on kaikissa jäsenvaltioissa laajin niiden kansallisen lainsäädännön mukaan oikeushenkilöillä oleva oikeuskelpoisuus. Erityisesti se voi hankkia ja luovuttaa kiinteää ja irtainta omaisuutta sekä olla asianosaisena oikeudenkäynneissä.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

2. Elintarvikeviranomaiseen sovelletaan Euroopan yhteisöjen erioikeuksia ja vapauksia koskevaa pöytäkirjaa.

47 artikla

Korvausvastuu

1. Sopimussuhteeseen perustuva elintarvikeviranomaisen vastuu määräytyy asianomaiseen sopimukseen sovellettavan lain mukaan. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimella on toimivalta ratkaista asia elintarvikeviranomaisen tekemässä sopimuksessa olevan välityslausekkeen nojalla.

2. Muuta kuin sopimukseen perustuvaa vastuuta koskeissa asioissa elintarvikeviranomaisen on korvattava elintarvikeviranomaisen tai sen henkilöstön tehtäviään suorittaessaan aiheuttamat vahingot jäsenvaltioiden lainsäädännön yhteisten yleisten periaatteiden mukaisesti. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimella on tuomiovalta tällaisten vahinkojen korvaamista koskevilla riita-asioissa.

3. Toimihenkilöiden henkilökohtaista vastuuta elintarvikeviranomaisista kohtaan säännellään viranomaisen henkilöstöön sovellettavissa asioissa koskevilla määräyksissä.

48 artikla

Henkilöstö

1. Elintarvikeviranomaisen henkilöstöön sovelletaan Euroopan yhteisöjen virkamiehiin ja muuhun henkilöstöön sovellettavia sääntöjä ja määräyksiä.

2. Elintarvikeviranomaisen käyttää nimittävälle viranomaiselle myönnettyjä valtuuksia henkilöstönsä osalta.

49 artikla

Yhteisön ulkopuolisten maiden osallistuminen

Elintarvikeviranomaisen toimintaan voivat osallistua maat, jotka ovat tehneet Euroopan yhteisön kanssa sopimuksia, jotka velvoittavat ne saattamaan yhteisön oikeuden osaksi kansallista lainsäädäntöään ja panemaan sen täytäntöön tämän asetuksen soveltamisalalla.

Näiden sopimusten asianomaisten määräysten nojalla tehdään järjestelyjä, joilla täsmennetään näiden maiden osallistumista elintarvikeviranomaisen toimintaan ja sen laajuutta ja tapaa; näihin järjestelyihin kuuluvat myös määräykset, jotka koskevat sekä rahoitusosuuksia ja henkilöstöä.

Näiden sopimusten asianomaisten määräysten nojalla tehdään järjestelyjä, joilla täsmennetään näiden maiden osallistumista elintarvikeviranomaisen toimintaan ja sen laajuutta ja tapaa; näihin järjestelyihin kuuluvat myös määräykset, jotka koskevat osallistumista elintarvikeviranomaisen johtamiin verkostoihin, sellaisten asiantuntijaorganisaatioiden sisällyttämistä luetteloon, joille elintarvikeviranomaisen voi antaa tiettyjä tehtäviä, sekä rahoitusosuuksia ja henkilöstöä.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

IV LUKU

Ei muutoksia

**NOPEA HÄLYTYSJÄRJESTELMÄ, KRIISINHALLINTA JA
HÄTÄTILANTEET**

1 J a k s o

Nopea hälytysjärjestelmä

50 artikla

Nopea hälytysjärjestelmä

1. Kun verkoston jäsenellä on tietoa elintarvikkeista tai rehusta ihmisten terveydelle aiheutuvasta vakavasta välittömästä tai välillisestä riskistä, nämä tiedot on ilmoitettava välittömästi komissiolle nopean hälytyksen. Komissio toimittaa nämä tiedot välittömästi verkoston jäsenille.

Elintarvikeviranomainen voi täydentää ilmoitusta tieteellisillä tai teknisillä tiedoilla, jotka auttavat jäsenvaltioita toteuttamaan nopeita, asianmukaisia riskinhallinnan toimia.

2. Rajoittamatta yhteisön muun lainsäädännön soveltamista jäsenvaltioiden on välittömästi ilmoitettava nopean hälytyksen avulla seuraavista seikoista:

- a) jäsenvaltion käyttöön ottamat toimenpiteet, joilla on tarkoitus rajoittaa elintarvikkeiden tai rehun saattamista markkinoille tai pakottaa poistamaan ne myynnistä ihmisten terveyden suojelemiseksi tilanteissa, joissa edellytetään nopeita toimia
- b) alan ammatinharjoittajille suunnatut suositukset tai heidän kanssaan tehdyt sopimukset, joilla pyritään vapaaehtoisesti tai velvoitteen nojalla estämään tai rajoittamaan elintarvikkeiden tai rehun markkinoille saattamista tai mahdollista käyttöä tai määräämään erityisistä asioita koskevista edellytyksistä ihmisten terveyteen kohdistuvan, nopeaa toimintaa edellyttävän vakavan riskin vuoksi
- c) toimivaltaisen viranomaisen Euroopan unionissa sijaitsevalle raja-asemalla ihmisen terveydelle aiheutuvaan välilliseen tai välittömään riskiin liittyen hylkäämät elintarvike- tai rehu-erät, -kontit tai -lastit.

1. Perustetaan verkostona nopean hälytyksen tietojärjestelmä elintarvikkeista tai rehuista ihmisten terveydelle aiheutuvista välittömistä tai välillisistä riskeistä ilmoittamiseksi. Siihen osallistuvat jäsenvaltiot, komissio ja elintarvikeviranomainen. Jäsenvaltiot, komissio ja elintarvikeviranomainen nimeävät kukin yhteyspisteen, joka on verkoston jäsen.

2. Kun verkoston jäsenellä on tietoa elintarvikkeista tai rehusta ihmisten terveydelle aiheutuvasta vakavasta välittömästä tai välillisestä riskistä, nämä tiedot on ilmoitettava välittömästi komissiolle nopean hälytyksen. Komissio toimittaa nämä tiedot välittömästi verkoston jäsenille.

Elintarvikeviranomainen voi täydentää ilmoitusta tieteellisillä tai teknisillä tiedoilla, jotka auttavat jäsenvaltioita toteuttamaan nopeita, asianmukaisia riskinhallinnan toimia.

3. Rajoittamatta yhteisön muun lainsäädännön soveltamista jäsenvaltioiden on välittömästi ilmoitettava nopean hälytyksen avulla komissiolle seuraavista seikoista:

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

Ilmoitukseen on liitettävä yksityiskohtainen selvitys syistä, jotka saivat ilmoituksen antaneen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteuttamaan kyseiset toimet. Lisätiedot on annettava ajallaan, erityisesti silloin, jos ilmoituksen perustana olevia toimenpiteitä muutetaan tai ne peruutetaan.

On toimitettava välittömästi verkoston jäsenille saatu ilmoitus ja sitä täydentävät tiedot ensimmäisen ja toisen alakohdan mukaisesti.

Kun toimivaltainen viranomainen hylkää erän, kontin tai lastin Euroopan unionissa sijaitsevalla raja-asemalla, komissio ilmoittaa asiasta välittömästi kaikille Euroopan unionissa sijaitseville raja-asemille sekä kolmannelle alkuperämaalle.

3. Kun elintarvikkeita tai rehua, joista on tehty nopean hälytyksen mukainen ilmoitus, on lähetetty kolmanteen maahan, komissio toimittaa kyseiselle maalle asianmukaiset tiedot.

4. Jäsenvaltioiden on välittömästi ilmoitettava komissiolle ilmoitusten vastaanottamisen jälkeen toteutetuista toimista tai toimenpiteistä ja nopean hälytyksen avulla toimitetuista lisätiedoista. Komissio toimittaa nämä tiedot välittömästi verkoston jäsenille.

5. Nopean hälytyksen voidaan ottaa mukaan Euroopan unionin jäseniksi pyrkivät ehdokasmaat, kolmannet maat tai kansainväliset järjestöt yhteisön ja kyseisten maiden tai kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtyjen sopimusten nojalla näissä sopimuksissa määriteltyjen menettelyjen mukaisesti. Niiden on perustuttava vastavuoroisuuteen, ja niihin on sisällyttävä yhteisössä sovellettavia luottamuksellisuutta koskevia toimenpiteitä vastaavat toimenpiteet.

51 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Komissio hyväksyy elintarvikeviranomaista kuultuaan 50 artiklan soveltamista koskevat täytäntöönpanotoimenpiteet 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Näissä toimenpiteissä on erityisesti täsmennettävä ilmoitusten ja lisätietojen toimittamiseen sovellettavat erityisedellytykset ja -menettelyt.

MUUTETTU EHDOTUS

Komission on toimitettava välittömästi verkoston jäsenille saatu ilmoitus ja sitä täydentävät tiedot ensimmäisen ja toisen alakohdan mukaisesti.

Ei muutoksia

4. Kun elintarvikkeita tai rehua, joista on tehty nopean hälytyksen mukainen ilmoitus, on lähetetty kolmanteen maahan, komissio toimittaa kyseiselle maalle asianmukaiset tiedot.

5. Jäsenvaltioiden on välittömästi ilmoitettava komissiolle ilmoitusten vastaanottamisen jälkeen toteutetuista toimista tai toimenpiteistä ja nopean hälytyksen avulla toimitetuista lisätiedoista. Komissio toimittaa nämä tiedot välittömästi verkoston jäsenille.

6. Nopean hälytyksen voidaan ottaa mukaan Euroopan unionin jäseniksi pyrkivät ehdokasmaat, kolmannet maat tai kansainväliset järjestöt yhteisön ja kyseisten maiden tai kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtyjen sopimusten nojalla näissä sopimuksissa määriteltyjen menettelyjen mukaisesti. Niiden on perustuttava vastavuoroisuuteen, ja niihin on sisällyttävä yhteisössä sovellettavia luottamuksellisuutta koskevia toimenpiteitä vastaavat toimenpiteet.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

52 artikla

Nopeaa hälytysjärjestelmää koskevat luottamuksellisuussäännöt

1. Verkostoon kuuluvien jäsenten saatavilla olevat tiedot, jotka koskevat elintarvikkeista tai rehusta ihmisten terveydelle aiheutuvaa riskiä, on yleensä oltava yleisön saatavissa. Yleisön saatavissa on yleensä oltava tiedot, jotka koskevat tuotteen tunnistamista, riskin luonnetta ja toteutettuja toimenpiteitä.

Verkoston jäsenten on kuitenkin toteutettava tarvittavat toimenpiteet huolehtiakseen siitä, että niiden virkamiehet ja toimihenkilöt eivät ilmaise tämän jakson täytäntöönpanemiseksi haltuunsa saamiaan, asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja, ellei kyse ole tiedoista, jotka olosuhteiden sitä vaatiessa on julkistettava ihmisten terveyden suojelemiseksi.

2. Salassapitovelvollisuus ei estä levittämästä toimivaltaisille viranomaisille tietoja, joiden avulla varmistetaan tehokas markkinoiden valvonta ja täytäntöönpanotoimet elintarvike- ja rehu-alalla. Viranomaisten, jotka saavat salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja, on varmistettava tietojen suoja 1 kohdan mukaisesti.

2 J a k s o

Hätätilanteet

53 artikla

Yhteisöstä peräisin olevia tai kolmannesta maasta tuotuja koskevat kiireelliset toimenpiteet

1. Kun on ilmeistä, että yhteisöstä peräisin olevasta tai kolmannesta maasta tuodusta elintarvikkeesta tai rehusta aiheutuu todennäköisesti vakava riski ihmisten terveydelle, eläinten terveydelle tai ympäristölle eikä tällaista riskiä voida tyydyttävällä tavalla hallita kyseisen jäsenvaltion tai kyseisten jäsenvaltioiden toteuttamilla toimenpiteillä, komission on 58 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen toteutettava välittömästi joko omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä tilanteen vakavuuden mukaan yksi tai useampi seuraavista tilapäisistä toimenpiteistä:

a) Kun kyse on yhteisöstä peräisin olevasta elintarvikkeesta tai rehusta:

i) kyseisen elintarvikkeen markkinoille saattamisen keskeyttäminen

1. Verkostoon kuuluvien jäsenten saatavilla olevat tiedot, jotka koskevat elintarvikkeista tai rehusta ihmisten terveydelle aiheutuvaa riskiä, on yleensä oltava yleisön saatavissa 10 artiklassa säädetyn tiedottamisperiaatteen mukaisesti. Yleisön saatavissa on yleensä oltava tiedot, jotka koskevat tuotteen tunnistamista, riskin luonnetta ja toteutettuja toimenpiteitä.

Ei muutoksia

Yhteisöstä peräisin olevia tai kolmannesta maasta tuotuja elintarvikkeita ja rehuja koskevat kiireelliset toimenpiteet

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

- ii) kyseisen rehun markkinoille saattamisen tai käytön keskeyttäminen
 - iii) erityisten edellytysten vahvistaminen kyseiselle elintarvikkeelle tai rehulle
 - iv) jokin muu aiheellinen tilapäinen toimenpide
- b) Kun kyse on kolmannesta maasta tuodusta elintarvikkeesta tai rehusta:
- i) tämän elintarvikkeen tai rehun tuomisen keskeyttäminen kyseisestä kolmannesta maasta tai sen osasta ja tarvittaessa kolmannesta maasta, jonka kautta kuljetus tapahtuu
 - ii) erityisten edellytysten vahvistaminen tälle kyseisestä kolmannesta maasta tai sen osasta peräisin olevalle elintarvikkeelle tai rehulle
 - iii) jokin muu aiheellinen tilapäinen toimenpide.

2. Hätätilanteissa komissio voi kuitenkin tilapäisesti toteuttaa 1 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet kuultuaan kyseistä jäsenvaltiota tai kyseisiä jäsenvaltioita ja ilmoitettuaan asiasta muille jäsenvaltioille.

Toteutetut toimenpiteet vahvistetaan, niitä muutetaan, ne kumotaan tai niitä pidennetään mahdollisimman pian ja enintään kymmenen työpäivän kuluessa 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

*54 artikla***Muut kiireelliset toimenpiteet**

Kun jäsenvaltio ilmoittaa virallisesti komissiolle tarpeesta toteuttaa kiireellisiä toimenpiteitä eikä komissio ole toiminut 53 artiklan säännösten mukaisesti, jäsenvaltio voi toteuttaa tilapäisiä suojatoimenpiteitä. Tässä tapauksessa sen on välittömästi ilmoitettava asiasta muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

Komissio asettaa kymmenen työpäivän kuluessa asian 58 artiklan 1 kohdalla perustetun komitean käsiteltäväksi 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, jotta komitea voi pidentää tai muuttaa kansallisia väliaikaisia suojatoimenpiteitä tai kumota ne.

Jäsenvaltio voi jatkaa kansallisten tilapäisten suojelutoimenpiteiden soveltamista siihen saakka, kunnes yhteisön toimenpiteet on hyväksytty.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

3 J a k s o

Kriisinhallinta

55 artikla

Kriisinhallinnan yleinen suunnitelma

1. Komissio laatii tiiviissä yhteistyössä elintarvikeviranomaisen ja jäsenvaltioiden kanssa yleisen kriisinhallintaa koskevan suunnitelman elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuuden alalla, jäljempänä "yleissuunnitelma".

2. Yleissuunnitelmassa eritellään ne tilanteet, joihin liittyy elintarvikkeista ja rehuista ihmisten terveydelle aiheutuvia välittömiä tai välillisiä riskejä, joita ei todennäköisesti voida riittävällä määrin estää, ehkäistä tai vähentää hyväksyttävälle tasolle nykyisin voimassa olevilla säännöksillä taikka hallita riittävällä tavalla ainoastaan 53 ja 54 artiklaa soveltamalla.

Yleissuunnitelmassa eritellään myös kriisinhallinnassa tarvittavat käytännön ja operatiiviset menettelyt, mukaan lukien avoimuusperiaate ja tiedotusstrategia.

56 artikla

Kriisiyksikkö

1. Rajoittamatta komission asemaa yhteisön oikeuden täytäntöönpanon takaamisessa, kun komissio havaitsee tilanteen, johon liittyy elintarvikkeista tai rehuista ihmisten terveydelle aiheutuva vakava välitön tai välillinen riski, eikä riskiä voida ehkäistä, estää tai vähentää nykyisin voimassa olevilla säännöksillä taikka hallita riittävällä tavalla ainoastaan 53 ja 54 artiklaa soveltamalla, se ilmoittaa asiasta välittömästi jäsenvaltioille ja elintarvikeviranomaiselle.

2. Komissio perustaa välittömästi kriisiyksikön, johon elintarvikeviranomainen osallistuu ja tarjoaa sille tarvittaessa teollista ja teknistä tukea.

57 artikla

Kriisiyksikön tehtävät

1. Kriisiyksikön vastuulla on kerätä ja arvioida kaikkia asiaan liittyviä tietoja ja löytää ne vaihtoehdot, joilla ihmisten terveydelle aiheutuva riski voidaan ehkäistä, estää tai vähentää hyväksyttävälle tasolle mahdollisimman tehokkaasti ja nopeasti.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

2. Kriisiyksikkö voi pyytää apua viranomaiselta tai yksityishenkilöltä, jonka asiantuntemusta katsotaan tarvittavan kriisin tehokkaassa hallinnassa.

3. Kriisiyksikkö.

V LUKU

MENETTELYT JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

1 J a k s o

Komitea- ja sovittelumenettelyt

58 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea, jäljempänä "komitea", joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja. Komitea jaetaan osastoihin kaikkien asiaan kuuluvien asioiden käsittelemiseksi.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 artiklassa säädettyä sääntelymenettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 7 ja 8 artikla.

3. Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa säädetty määräaika on kolme kuukautta.

59 artikla

Komitean tehtävät

Komitea toteuttaa sille tällä asetuksella ja muilla asianmukaisilla yhteisön säädöksillä osoitetut tehtävät kyseisissä säädöksissä esitetyissä tapauksissa ja olosuhteissa. Komitea voi lisäksi tarkastella kyseisten säädösten soveltamisalaan kuuluvia seikkoja joko puheenjohtajan aloitteesta tai komitean jäsenen kirjallisesta pyynnöstä.

60 artikla

Sovittelumenettely

1. Jos jäsenvaltio katsoo, että toisen jäsenvaltion elintarvike-turvallisuuden alalla toteuttama toimenpide ei joko ole tämän asetuksen mukainen tai voi todennäköisesti vaikuttaa sisämarkkinoiden toimintaan, jäsenvaltion on annettava asia komission käsiteltäväksi, joka ilmoittaa siitä välittömästi kyseiselle toiselle jäsenvaltiolle, sanotun kuitenkin rajoittamatta muiden yhteisön säännösten soveltamista.

MUUTETTU EHDOTUS

3. Kriisiyksikkö tiedottaa yleisölle asiaan liittyvistä riskeistä ja toteutetuista toimenpiteistä.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

2. Kyseiset kaksi jäsenvaltiota ja komissio tekevät kaikkensa ongelman ratkaisemiseksi. Jos sopimukseen ei päästä, komissio voi pyytää elintarvikeviranomasta antamaan lausuntonsa erimielisyyttä aiheuttavasta tieteellisestä kysymyksestä. Pyynnön ehdoista ja elintarvikeviranomaiselle lausunnon antamiseksi myönnettävästä määräajasta sovitaan komission ja elintarvikeviranomaisen keskinäisellä sopimuksella sen jälkeen, kun kyseisiä kahta jäsenvaltiota on kuultu.

2 J a k s o

Loppusäännökset

61 artikla

Tarkastelulauseke

1. Elintarvikeviranomaisen kolmen vuoden kuluessa 65 artiklassa vahvistetusta päivästä yhteistyössä komission kanssa elintarvikeviranomaisen saavutuksia koskevan riippumattoman arvioinnin johtokunnan yhdessä komission kanssa antaman toimeksiannon perusteella. Arvioinnissa tarkastellaan elintarvikeviranomaisen työskentelytapoja ja viranomaisen vaikutusta sen tehtäviin sisältyvillä aloilla.

Elintarvikeviranomaisen johtokunta tarkastelee arvioinnin päätelmiä ja antaa tarvittaessa komissiolle suosituksia viranomaisen ja sen toimintatapojen muuttamiseksi. Arviointi ja suositukset on julkaistava.

2. Komissio julkaisee kolmen vuoden kuluessa 65 artiklassa vahvistetusta päivästä IV luvun 1 ja 2 jakson täytäntöönpanosta saatuja kokemuksia käsittelevän kertomuksen.

62 artikla

Viittaukset Euroopan elintarvikeviranomaiseen ja elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevään pysyvään komiteaan

1. Kaikki yhteisön lainsäädännössä olevat viittaukset elintarvikealan tiedekomiteaan, eläinten ravitsemusta käsittelevään tiedekomiteaan, eläinlääkintäalan tiedekomiteaan, torjunta-aineita käsittelevään tiedekomiteaan, kasveja käsittelevään tiedekomiteaan ja tieteelliseen ohjauskomiteaan korvataan viittauksella Euroopan elintarvikeviranomaiseen.

MUUTETTU EHDOTUS

1. Elintarvikeviranomaisen teettää kolmen vuoden kuluessa ja tämän jälkeen joka kuudes vuosi 65 artiklassa vahvistetusta päivästä yhteistyössä komission kanssa elintarvikeviranomaisen saavutuksia koskevan riippumattoman ulkoisen arvioinnin johtokunnan yhdessä komission kanssa antaman toimeksiannon perusteella. Arvioinnissa tarkastellaan elintarvikeviranomaisen työskentelytapoja ja viranomaisen vaikutusta sen tehtäviin sisältyvillä aloilla. Arvioinnissa otetaan huomioon eri sidosryhmien näkemykset sekä Euroopan unionin että kansallisella tasolla.

Ei muutoksia

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut kertomukset ja suositukset toimitetaan neuvostolle ja Euroopan parlamentille.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

2. Korvataan kaikki yhteisön lainsäädännössä olevat viittaukset pysyvään elintarvikekomiteaan, pysyvään rehukomiteaan ja pysyvään eläinlääkintäkomiteaan viittauksella elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevään pysyvään komiteaan.

Korvataan kaikki kasvinsuojeluaineista ja jäämien enimmäisrajojen vahvistamisesta annettuihin direktiiveihin 76/895/ETY, 86/362/ETY, 86/363/ETY, 90/642/ETY ja 91/414/ETY perustavassa yhteisön lainsäädännössä, kyseiset direktiivit mukaan lukien, olevat viittaukset pysyvään kasvinsuojelukomiteaan viittauksella elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevään pysyvään komiteaan.

3. Sovellettaessa 1 ja 2 kohtaa tarkoitetaan yhteisön lainsäädännöllä yhteisön asetuksia, direktiivejä ja päätöksiä.

4. Kumotaan päätökset 68/361/ETY, 69/414/ETY ja 70/372/ETY.

*63 artikla***Euroopan lääkearviointiviraston toimivalta**

Tämä asetus ei rajoita asetuksen (ETY) N:o 2309/93, asetuksen (ETY) N:o 2377/90, neuvoston direktiivin 75/319/ETY ja neuvoston direktiivin 81/851/ETY mukaisesti Euroopan lääkearviointivirastolle annettua toimivaltaa.

*64 artikla***Sijoituspaikka**

Elintarvikeviranomaisen sijoituspaikasta päättävät toimivaltaiset viranomaiset komission ehdotuksen perusteella.

Sijoituspaikan on täytettävä seuraavat kriteerit:

- i) Sen on oltava viestintäteknisesti helposti saavutettavissa ja hyvien ja nopeiden liikenneyhteyksien päässä.
- ii) Sen tulee mahdollistaa elintarvikeviranomaisen tiivis ja tehokas yhteistyö komission niiden yksiköiden kanssa, jotka käsittelevät kansanterveys- ja kuluttajansuoja-asioita.
- iii) Sen tulee olla kustannustehokas ja mahdollistaa elintarvikeviranomaisen toiminnan aloittaminen välittömästi.
- iv) Sen tulee tarjota elintarvikeviranomaisen henkilöstön tarvitsema infrastruktuuri.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

65 artikla

Ei muutoksia

Elintarvikeviranomaisen toiminnan alkaminen

Elintarvikeviranomainen aloittaa toimintansa 1 päivänä tammikuuta 2002.

66 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Asetuksen 29, 56, 57 ja 60 artiklaa ja 62 artiklan 1 kohtaa sovelletaan siitä päivästä, jolloin tiedekomitea ja tiedelautakunnat on nimetty. Tästä ilmoitetaan *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* C-sarjassa julkaistavalla ilmoituksella.

Asetuksen 11, 12 sekä 14–20 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta alkaen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Asetuksen 11, 12 sekä 14–20 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2004 alkaen.

Ei muutoksia